

Sevgili Okuyucular

Sizlerle, bu ay, aşağıda istifadelerinize sunduğumuz tebliğler vasıtasıyla söyleşide bulunacağız. Herkese gelmez yardım, erbab'ı istidat arar:

"Sarf edilen emeklerin mahsulü, ona verilen kuvvetle mütenasip bir şekilde netice verir. Hiç bir emek neticesiz ve mahsulsüz kalmaz. Şayet bu netice az olursa, bu azlık yapılan himmetin eksik kalmasından yahut bulunduğu muhite uygun olarak seçilmemiş olmasından ileri gelir. Bu sebeple aranır ve bulunursa ya kuvveti artırmak ya muhiti yapılan emeğe uygun düşecek bir yerde hazırlamak daha iyi netice verir."

"Her iş, her hareket, her düşünce ve istek -ister bilinsin ister bilinmesin, ister arzu edilsin ister arzu edilmesin- er geç kendisine bağlı birtakım neticeler doğurur. Bazen bu neticeler bir insanın bütün hayatını doldurabilecek büyük hadiseleri meydana getirir. Eğer bu iş, bu hareket ve düşünce kötü bir maksat ve niyetle yapılmış ise, onun büyük neticeleri de bir insanın hayatını cehenneme çeviren hadiseleri meydana getirir."

"İnsanları endişe içinde bırakan meselelerin en büyüğü, dünyanın nereye doğru gittiği hakkındaki düşünceleridir. Fakat, haddi zatında işkencelerini bizzat yaratırlar. İnsanlık bütün hayatı boyunca iradesini kendisini yükseltmeye hadim olacak işlerde kullanmıyor, cehit ve gayretlerini mahfiyet yolunda sarf etmesini bilmiyor. Bu gün insanların büyük ıstıraplarını ve hatta işkence ile dolu olan hayatlarını hazırlayan âmillerin başında hodkâmlık duygusu gelmektedir. İnsanlar yalnız kendi nefislerini düşünmekte ve kendi saadetlerini başkalarının göz yaşlarında aramak de-lâletinde devam etmekle ıstıraplarından hiç bir zaman kurtulamayacaklardır."

"Acılarımızın küçümsenmesi imkânsız olan bir zamandayız. Fakat acıları eğer bizzat insanlık göremiyorsa, onları gören, takdir eden ve bu yüzden inleyen, ağ-layan bu dünyada ve büyük varlıklar diyarlarında kıymetli insanlar ve büyük varlıklar mevcuttur. Ve bu gün nefsinin zulmüne boğulmuş olarak çırpınan beşeriyet adına konuşurken kanayan dillerin (yüreklerin) ne hâline, ne de sayısından bu beşeriyetin haberi yoktur. Fakat, bu karanlıklar içinde elbette bir şafak sökecektir. Ancak, bu şafağın sökebilmesi için beklenen hareket dışarıdan değil, insanların henüz keşfetmek kudretini gösteremedikleri bir kaynaktan ve vicdanlarından gelecektir. İşte o zaman bir dereceye kadar yükselen insanlık, masallardaki gibi ruhanî haz-lar içinde yaşayacaktır."

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

Akıl ve Vicdan Ahlâkı Karşısında Sorunlarımız

Bu konuşmalarımızda, akılcılık ve programcılık felsefesi ile sezgi felsefesinin bize öğrettiklerinden hareket ederek, ferdin hareketlerini tanzim eden bir "hareket düsturu" çıkarmaya ve ahlâkî bir kadro tespit etmeye çalışacağız.

Akılcı felsefenin bizlere söylediği ana bilgiler şunlardır:

1 - İnsan zihninde deneyden gelmeyen değişmez prensipler vardır. Eşyadan ve olaylardan gelen tesirler bu sayede şekil almaktadır.

2 - İnsan zihninde eşyadan gelen tesirleri birleştirmeye ve hepsini bir şeye bağlamaya yarayan birtakım prensipler vardır. Bu prensiplerin tümü aklı teşkil eder.

3 - Akıl kendi kanunlarına uygun düşünceleri benimser.

4 - Aklın yapacağı her inceleme *insanın işine yarama bakımından* yapılmaktadır.

Demek ki, bu fikirleri tekrardoğuş yasasıyla izah edersek:

İnsan geçmiş hayatlarında sağladığı prensiplere malik olarak doğar. Bu prensipler, o insanın gerçek ruhî kazançlarını ve içtenliğini teşkil eder.

Böylece akıl melekesi, insanın kendinde olan, insan tarafından yetiştirilip teşkil olunan bir şey olmuş oluyor.

Vicdanın teşekkülü ve çalışışı, aklın işleyişinden çok farklı olmaktadır. Sezgi bölümünde bunu göreceğiz.

Evvelki açıklamalarda söylendiği gibi, vicdan ve vicdan sesi, insanda yer eden yüksek ruhî tesirlerin

sübjektifleşmesidir. Bu yüzden, aklın hükümleri ile vicdanın hükümleri arasında fark vardır.

PRAGMACILIK

W. James'e göre faydacılık felsefesi kısaca şöyledir:

1 - Bütün ruhî hayatın ilk ve esaslı amacı *kendimizi korumaktır*. Düşünüş de, her şeyden önce bunun içindir.

2 - Bütün hayatın, bu arada düşünüşün asıl amacı, geniş anlamda hareket ve eylemdir.

Yani, eşyayı hayatımız için yarar hâle getirmektir. Onun için düşünmeyi çevremize, münasebet, ihtiyaç ve zarurettenden ayırarak mütalâaya kalkarsak onun gerçek mahiyetini anlayamayız.

3 - Pragmacılığa göre: "Hakikat" (verite) çok defa "gerçeğe (realite)

teye) uygun olan bilgi" diye tarif edilmektedir.

4 - Bilgimiz olayları önceden bilmemize yahut o türlü olaylara tesir etmemize yarıyorsa, o zaman doğruluğuna inanırız.

Bilgimiz, bir durum karşısında kaldığımız zaman, neyi beklememiz, neyi yapmamız gerektiğini bize anlatıyorsa, o fikir hakikattir.

5 - Şu hâlde hakikat, daima değişen gerçekler karşısında hareket için bizi yol gösteren, bu gerçekler üzerinde tesirler yaparak onları işimize yarar hâle koyduran, gelecek olayları bize önceden bildiren, kısacası eşyayı kullanmak için bizi en iyi şartlar içinde bulandıran fikirlerdir. Kısaca, gerçeğe uygun addettiğimiz bilgi, hareket ve iş alanında bize emniyetli bir yol gösterir, bu hâl devam ettikçe hakikatliği süreklidir.

Yukarıdaki tarif doğrudur. Meselâ müsbet bilimin öğrettikleri bunu ispatlar. Yalnız bir noktayı hesaba katmalıyız:

● Ruhsal tecrübeler ve

● Doğrudan doğruya

şuurdan gelen tesirler de aynı derecede hakikattir. Çünkü bunlar da bize başarı sağlayabilir, zihnimizi tatmin edebilir. (Vicdan sesi, sezgiler, ruhî duygu-

lanma.)

6 - Demek ki, "hakikat" dediğimiz bilginin en önemli karakteri FAYDALI olmasıdır. "Bu fikir faydalıdır, onun için hakikattir" yahut "hakikattir, onun için faydalıdır." Şüphesiz fayda kelimesi bizi şaşırtmakta ve vicdanımızın hükmü ile egoistçe fayda fikri çatışma hâlinde gözükmektedir.

Buradaki fayda geniş anlamlıdır. Gündelik hayatı tanzim ettiği gibi, zihni ve manevî hayatımızı da tanzim eder.

Zihin için faydalı olmak ne demektir:

Elde edilen fikir, bilgi genel olarak:

a - Eski fikir veya inançlardan daha basit ve daha anlaşılır olursa,

b - Fikirlerimizi birbiriyle uyuşturacak, aralarındaki düzensizliği kaldıracak mahiyette bulunursa,

c - Yeni düzen fikirleri elde etmemizi kolaylaştırırsa,

O fikir zihni hayatımız için faydalıdır ve bu yüzden hakikattir.

Uzun zaman başarı sağlayan fikirler hakikat oluyor. Görülüyor ki, W. James, faydayı yalnız iş alanına hasretmiyor, fikrin, zihin hayatı için isti-

fadeli olmasını da hakikat olması için kâfi görüyor. Zihin için faydalı olan fikir demek evvelce elde edilen fikirleri daha kolaylıkla birbirine bağlamaya yarıyan ve bizi yeni sonuçlara götüren bilgi demektir.

İtiraz:

Tamamen yanlış inançlar da insan için faydalı gözükebilir, bir müddet enerjimizi artırabilir.

SEZGİCİLİK:

Bergson sezgiciliği şöyle izah etmektedir:

1 - Bergson'a göre, zihin bir şeyi olduğu gibi bilme vasıtası değildir. Düşünme iş için, ona yarayan vasıta ve aletleri yapmak içindir. Düşünme şeklinin en mükemmeli, pozitif biçimde eşyaya bir noktadan bakarak çözümlenmekle ve sonra bu parçaları birleştirmekle meydana gelir.

2 - Bir şey iki yolla bilinir:

a - İnceleme yoluyla bilmektir. Bu, eşyanın işe ait ihtiyaçlarımıza yarayışlı olup olmadığını tespit eder.

Bu yüzden şuurun doğrudan doğruya bildirdiklerine uymak suretiyle RUHU, ASIL HAYATI ve

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

VARLIĞI anlamaya çalışmalıdır.

İnsanın kendini bilen şeyle birleştirmesi, sezgi olmuş oluyor.

Bergson, pragmatistlerin düşüncelerini, bazı ufak tefek değişikliklerle doğru bulur.

Şu kadar ki, insan için bilgi yolu, yalnız zihnin analiz ve sentez yolu değildir.

Gerçeğin içine girerek, onunla kaynaşarak olanı, olduğu gibi sezmek kabildir. Böylece müspet bilim tamamlanır.

b - Diğer bir yol ise, o şeyin içinde yaşamadır. Bir şeyin içinde yaşama şeklindeki bilgi, mutlak bir bilgidir. Böyle bir bilgi, bir

şeyi diğer bir şeyle kıyaslayarak bilme değildir. Onun için olayın içinde yaşama, o şeyi olduğu gibi gösterir. Yaşanan hayat, kelimelerle kolayca ifade edilmeyen bir hayattır.

3 - Böyle yaşanarak bilme, bilimde yapılan deneylere benzemezse de, yine bir nevi deneydir. Bilinen şey, olduğu gibi bilinir.

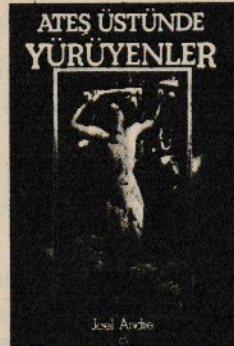
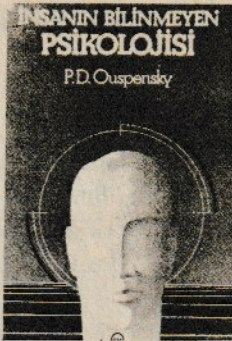
4 - Bilgi daima kıyaslanarak elde edilir ve genel fikirler hâlinde olur. Şu hâlde, kıyas ve analiz yapmadan nasıl bilgi elde edilir.

5 - Demek ki, yaşanan hayat kendiliğinden bilgi vücuda getiremez. (Eğer insan iş hayatını parçala-

madan, olduğu gibi düşünebilseydi, hayat iş bakımından değil, tüm hakikatlarıyla kavranabilirdi.)

Yeter ki, zihin çözümlemeye ve senteze dayanan adi yolunu bırakıp da, bu yaşanan hayatın içine girebilirse, o vakit olan şeyi olduğu gibi bilmeye yaklaşıp.

6 - Zihnin bilim yaparken takibettiği yolu bırakarak yaşanan hayatla temasa girmesine **SEZGI** diyor Bergson. **ZİHNİN HAYAT İLE BİR NEVİ İLGİLENMESİDİR** ki, bununla zihin bir konunun içine girerek, **ÖZEL** ve **TEK** olan olayı bulmaya çalışır.

“ İÇİNDE bulunduğumuz şu kıyamet devrinde öğrenmemiz gereken çok mühim bir husus var: Bilgi zorbası olmamak, yani başkalarının vicdanına baskı yapmamak, onlara kendi ihtiyaçlarını tatmin etme şansı tanımak... ”

Bilgi Zorbaları

BAŞKALARINI KENDİ GİBİ OLMAYA ZORLAYANLAR

* Erol KONYALIOĞLU *

Etrafınıza bakın lütfen, dünyanın hâline bakın ve objektif bir şekilde gözlem yapın. Bütün bu çalkantıların, karmaşanın ve kör döğüşün sebebi, "Benim bildiğim doğru, benim gibi ol, benim kampıma katıl, en doğru benim fikrim, başka doğru yok!" anlayışı değil mi? Tastamam böyle. Sonucu ise görüyorsunuz: Düşman dernekler, düşman partiler, düşman aileler...

Nefisler ne kadar azmış görüyor musunuz? Onun takımı en doğruyu bilirmiş efendim, o takımın sancağını taşırsanız size hayat hakkı var, eğer siz hür vicdanımızla hareket edip, cesurca tavrınızı koyarsanız vay geldi başınıza! Zorbalığa bakın, körlüğe bakın, cahilliğe bakın! Yani diyorlar ki: "Biz bir sürüüz, bizim sürüce kurallarımız var, gel sen de bizim gibi ol, sustur vicdanını, sana ne dersen onu yap, yoksa fena olur!" Vicdanlara yapılan en büyük zulüm, en büyük küfür budur. Asla ve asla Yukarı'nın plânına ve İlahî Yasalar'a uymaz. Böyle geri ve aşağılık bir anlayışın tekâmül süreci içerisinde terkedileceğinden hiç şüphemiz olmasın.

ATA ET; İTE OT VERİLMEZ

ŞİMDİ lütfen sakince düşünelim; aklımıza ve vicdanımıza sığınarak durumu inceleyelim.

Her varlık teker teker, kendine has ihtiyaçlar içerisinde. Doğuşunun amacı, ihtiyaç listesindeki o açlığı yaşarken gidermek, dolayısıyla hareketine hız verecek olan o yakıtı, o bilgiyi alabilmektir. Açıkçası, varlık gerçek ihtiyaçlarını kendi vicdan sesini dinleyerek tatmin edecektir.

Varlıklar yegân yegân farklı tekâmül yollarında ilerleyecek ve sonunda herkes aynı sahanlıkta, aynı kürenin merkezinde buluşacaktır. Sonra da başka bir kürenin merkezine doğru seyahate başlanacaktır. Bu ayrı mesele.

İnsanları toplu olarak, sürü hâlinde, bir yerden bir yere götürme devri bitmiştir, ya da son demlerini yaşamaktadır. Artık ilerleme ferden olacaktır. İçinde bulunduğumuz devrenin tesirleri bunu icap ettirmektedir. Herkes kendi aracını kendi sürecektir; cema-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

at hâlinde bir kamyonun arkasına doluşup, direksiyonu usta bir şoförün eline bırakarak gidemezsiniz. Çünkü artık ne kamyon, ne de şoför var. Herkes kendi roketini kendisi ateşlemek zorundadır.

Dönüp tabiata bir bakalım: Balık yüzer, kuş uçar, ağaç meyve verir. Hiç bir varlık bir diğerini kendine benzetmeye, kendi gibi olmaya zorlamaz. Her biri doğalarının gereğini yerine getirirler. Farklılıklar ve çokluk içerisinde bir uyum hakimdir. Kimse kimseyi engellemez; tam tersine birbirlerini desteklerler. Farklı olmak, kaosun ortaya çıkması demek değildir. Asla ve asla. Tam tersine, istenen, farklı sazlardan oluşan düzenli bir orkestra kurmaktır. Bu orkestra doğada olanca güzelliği ile eserlerini icra ediyor. Uyumsuzluk yaratan insandır. Diyor ki: "Ben zurna çalıyorum, sen de zurna çal." Düşünebiliyor musunuz, aynı çatlak sesi çıkaran yüzlerce zurnanın öttüğünü?

Ata et, ite ot veremezsiniz. At, et yemez, it de ot. Birinin ihtiyacı ot yemek, diğerinki et yemektir. İşte, insanın, başkalarını kendi düşündüğü gibi davranmaya zorlaması, böylesine abestir ve doğaya aykırıdır.

Emin olun ki, tabiata aykırı, dolayısıyla İlahî İrade Yasaları'na aykırı her düşünce ve fiilin sonu, şoklar ve ıstıraplarla dengelenir. Her türlü vicdanî baskı, her türlü bilgi zorbalığı, er geç Yukarısı tarafından sarsıntı ile normale getirilir. Çünkü bizim gibi şimdilik minicik olan dünya insanının çarpık anlayışları değil, Yukarısı'nın Yüce Plânları'nın tabiki ve başarıya ulaşması mühimdir.

Ama insanoğlu öyle cahil ve öyle kibirli ki, bir türlü Yukarı'ya güvenmeyi başaramıyor. Kul olduğunu, Yukarısı'nın eğitimine tâbi olduğunu anlamakta atalet gösteriyor.

Eh, Yukarısı da söz ile anlamayanı azarlıyor, azarla anlamayanı da, bin bir ıstırapla uyardırmaya çalışıyor.

BÖLMEK DEĞİL; TOPLAMAK, BİRLEMEK GEREKİR

VİCDAN zorbaları zannediyorlar ki, başkalarını da kendileri gibi aynı hızardan çıkma yapmakla toparlayıcı, düzenleyici oluyorlar. Hayır, yanlış. Onlar ancak kendileri gibi fanatik robotlardan oluşan kuru, renksiz, tek düze ve dağılmaya mahkûm bir ortam yaratıyorlar.

Akıllıca olan, her çeşit gücü, her türlü enerjiyi kullanarak işbirliği ve uyum ile müşterek hedefe yürümektir. Her farklı enerjinin o organizmada kendine has bir görevi vardır. Sistem, o farklı enerjilerin ayrı ayrı iş görmeyle dinamizmini korur ve ilerler. Vücudumuzdaki mimicik salgı bezleri ayrı ayrı yararlı faaliyet göstermese, ayakta duramayız.

Yeni sentezlere varmak için farklı fikirlerin ahenk içerisinde kabul gördüğü, müşterek bir yolun tespit edildiği bir anlayışa, dünya insanı olarak varmalıyız. Buna, Birleşik İnsanlık Realitesi diyoruz. Bu, farklı realitelerin uyum içerisinde bir arada olduğu ve tekâmülün hızlandığı bir ortamdır.

Kaldı ki, hangi bilgi seviyesinde olursa olsun, hiç bir insan ya da topluluk, hiç bir şeyi en iyi şekilde bilemez. Ama elbirliği ile belki daha doğru olanı bilebiliriz.

BİLGİ ZORBALIĞININ SEBEPLERİ

BİLGİSİNE güvenen insan zorbalık yapmaz. Yani, başkalarını da kendi gibi düşünmeye, kendi gibi davranmaya mecbur etmez. Bir insanın bilginin âlâsını sadece bi-

yolojik hafızasına yerleştirmesi, o bilginin sahibi olması demek değildir. O hâlde:

● *Bilgi hazımsızlığı*, birinci derecede olmak üzere bilgi zorbalığını, vicdan zorbalığını doğurur. Bilgiyi alan kimse, onu hazmedip vicdanına sindirmediyse, cevherine maledip bir anlayış kazanmadıysa, bilgi sahibi sayılmaz. O, bilginin hoppası ve çığırkanıdır. Oysa bilgiyi sindiren, bilginin değerini, hangi şartlarda alınıp verileceğini bildiği için susar. Bilginin reklâmını ve gayri müsait ortamlarda savunuculuğunu yapmaz. Susar. Gerekirse konuşur, gerekmezse hiç konuşmaz. Belki ölene kadar susar. Bilen, bilgi tohumunu münbit tarlaya atar ve neşeyle tohumların yeşermesini seyreder. Ara sıra sular, sakindir. Dış görünüşüyle ilgisiz gibidir. Yetiştirdiği ağacın meyvelerini toplama endişesi taşımaz.

● *Bilgiye güvensizlik*, ikinci faktördür. Bilgisine güvenmeyen insan, çevresinde kendi gibi insanlar görmek ister. Bilgi ona gerekli gücü vermediğinden, çevresindeki kişilere bakarak, "Aa, bak onlar da benim gibi, demek hatalı değilmişim" deyip onlardan destek alır. Sürüden ayrılmaya kalkan olursa kendinden şüphe eder. Farklı düşünene reaksiyon gösterir. "Acaba şimdiye kadar yaptıklarımız boşa mı gitti?" diye ödü patlar. Bencil ve çıkarıcı olduğu için, emeklerinin boşa gitmesini istemez. Onun için önemli olan, doğrunun ortaya çıkması, adaletin yerini bulması değil, nefse hizmet eden emeklerinin heba olmamasıdır.

● *Kibir* ise, bir başka sebeptir. Varlığı henüz yeteri kadar gelişmemiş kimseler, ellerine bilgi geçince onu baş tacı edecek yerde, bilginin üzerine çıkarak yükseldiklerini sanırlar. Bilgileriyle gururlanırlar, kibirlenirler. Oyuncaklarına sevinen çocuklar gibi... Bilgile-

riyle eş koşarlar. Ona lâf gelsin istemezler. Başkalarına sunduklarında kabul görmezlerse, kızarlar, köpürürler, ter ter tepinirler. Sakın ola ki, bilgi için kendilerini helâk ettiklerini sanmayın. Şamataları kendi nefislerinden dolayıdır. Kendisinin "cici" dedigine, el oğlu çıkıp "kaka" deyivermiştir. Ve bizim efendi, bunu kibirine yedirememiştir.

● *Bilgi ile oyalanmak* da önemli bir sebeptir. Bilgiyi sindirecek gücü olmayan, bilgi ile oyuncak gibi oynar, eğlenir, heyecanlanır. O henüz bilginin bir araç olduğunu, yaşanması gerektiğini bilmez. Daha doğrusu tatbik edecek gücü ve cesareti yoktur. Sakın, afra tafrasına, horozlanmasına, celâllenmesine bakmayın. İş ciddiye binince ardına bakmadan kaçır. Daha henüz bilginin heyecan safhasındadır, duygusal tatmin ve zihin konforuyla meşguldür. Bilginin oyuncağıdır henüz. Bu nedenle kendisiyle aynı oyunu oynayacak çocuklar arar. Oyuna katılmayan olursa hırçınlaşır, saldırır.

● *Hoşgörüsüzlük* bilgi zorbalığının belki en önemli sebeplerinden biridir. Varlığın kazanması gereken temel esaslardan biridir. Hoşgörü demek, herkesin kendine göre ihtiyaçları olduğunu, kendi anlayışına göre yaşadığını ve kendine göre en iyisini yaptığını gönülden kabul etmek demektir. Hoşgörülü insan, herhangi bir bilgiyi, herhangi bir dini, herhangi bir anlayışı başkasına zorla kabul ettirmez. Onu kendi dışında, işe yaramaz diye bir kenara atmaz. Ona saygı duyarak, ihtiyaçlarıyla baş başa bırakır. Hatırlatır ve geçer gider. Merhamet bile duymaz. Bu zalimlik değildir. İyileşmesi için kesilip biçilen hastaya merhamet edilir mi? "Aman yazıktır, kesip biçmeyin!" denir mi? Oysa ameliyat etmeseniz adam ölecek. Bu ayrı konu.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

HEP SUSACAK MIYIZ YANI?

Ne münasebet. Tam tersine, sağduyu-
muza dayanarak yerinde ve zamanında gerek
sözlerimizle, gerek davranışlarımızla ihtiyaç
sahiplerine yol göstermeliyiz. Bunun aksi i-
ki yüzlülük olur. Bilgi duyurulmak içindir.
Üygun gördüğünüzde, onu başkasına vere-
ceksiniz. Gayet tabii önce talep olmalıdır.
Zorla kimseye bir şey verilmez. Başkalarının
kafasını açıp huniyle bilgi dolduramazsınız.
Yukarısı isteseydi, o kimsenin derhal her şe-
yi öğrenmesini sağlayamaz mıydı? Tabii ki,
sağlardı. Demek ki, her şeyin bir vakti-saati
var. Kuluçka süresi domadan yumurtadan
civciv çıkmıyor. Sabırsızlık da nefsaniyettir,
zarar verir. Bilgi zorla verilmez. Her şeyin bir
usulü, bir zamanı vardır. Tedrici yasasına u-
yulmalıdır. İrşad edeceğim diye milletin pe-
şinden koşmak çok yakışsız bir manzara
arzeder. Her şeyden önce bilgiye saygısızlıktır
bu.

Ne var ki, bir ön şart var: Bilgiyi baş-

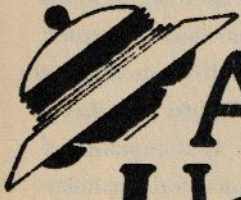
kasına verecek kimse önce o bilgiyi kendi
bünyesinde yaşamalı ve hazmetmelidir. Başa-
ramasa bile, elden çabayı bırakmayan sami-
mi bir pozisyonda bulunmalıdır. Aksi takdir-
de, zaten karşı tarafa yararlı ve etkili olamaz.
Kendini aldatmakla kalır. O kişi önce kendi
kapsının önünü temizlemelidir. Kendi evini
pislik götüren birinin, başkasının evini temiz-
lemek istemesi abestir. Her şey önce insanın
kendisinden başlar. Kendi derdine derman o-
lamayan, başkasına hiç olamaz. Olmaya kal-
karsa da, kabul görmeyince hırçınlaşır, zor-
balaşır.

Kendi vicdanını geliştiren, kendini is-
lahla uğraşan insan, bunun doğal sonucu o-
larak başkalarını da kalkındırır, yön gösterir,
bereket saçar. Kendini bilen ricada bulun-
maz, şikâyetler içinde mızıldanmaz, her var-
lığa saygı ve hoşgörüyle bakar.

O'nun, ne Eylemişse güzel Eylediğini
sessizce bilir ve şükürle, önündeki ayran taşı-
na bakar.

Çağlar Boyunca UÇANDAİRELER

Atlantis'te Uçandaireler

Nesiller boyu Atlantis, insanların kalbinde meraklı bir konu olma özelliğini sürdürüp gitmiştir. Binlerce kitap onun varlığını kanıtlamaya, bir o kadar da inkâr etmeye çalıştı. İnsan zihinleri çağlar boyu aynı rüyanın tutsağı olmaya mahkûm edilebilir mi? Bu konunun ilk olarak M.Ö. 427 yıllarında Platon' la birlikte ortaya atıldığı söylenebilir. O yıllarda Platon felsefe okutuyor. Sokrat ile de "Gerçeğin Mahiyeti" konusunda diyalog hâlinde bulunuyordu.

İki asır kadar önce atası Solon Mısır'ı ziyaretle, orada Sais rahipleriyle görüşmüş, ünlü İskenderiye Kitaplığı'nda çok değerli yazıtları gözden geçirmişti. Bu incelemelerinden sonra, Cebelitarık Boğazı'nın ötesinde, Atlantik Okyanusu'nun ortalarında, Atlantis adında (çok büyük bir imparatorluğun kalbi olan) bir kıta bulunduğunu ortaya atmıştı. Bundan ayrı olarak, Mısırlı rahipler Solon'a çok eski yıllar önce Avrupa'yı Atlantikler'in istilasından Atinalılar'ın kurtardıklarını söylemişlerdi. Yine onların belirttiklerine göre, Kuzey Afrika da bu sayede kurtarılmıştır. "Fakat, ondan sonra orada (Atlantis'de) korkunç depremler başgöstermeye başladı ve çok kısa bir zamanda

Atlantis, üzerindeki insanlarla birlikte Atlantik Okyanusu'nun derin sularında kaybolup gitti." Mısırlılar'ın belirttiğine göre bunun hikâyesi, Cebelitarık Boğazı'nın iki yakasındaki sünurlarda yazılıdır. M.Ö. 310 yılında Yunanlı filozof Crantor, yine Mısır kökenli kaynaklarda çok büyük bir kıtanın Atlantik Okyanusu sularına gömüldüğünü okuduğunu ifade etmiştir. Solon "Atlantikos" adlı epik bir süri Sais rahiplerinden öğrendiklerine dayanarak kaleme almıştı, fakat bu şiirini bitirememiştir. Bu eserine başlamadan önce, tüm eski tradisyonları gözden geçirdiği söylenir. Sonradan Mısır'ı ziyaret eden Platon'u da, bu eser oldukça derinden etkilemiştir. Bu bilgilere Timaeios ve Critias adlı diyaloglarında değinir.

Dikkate değer başka bir husus da Platon'un bu şahane adaya 'Atlante' adını vermiş olmasıdır. Bu sözcük Yunanca kökenli değildir. Sözcüğün ilk iki hecesini oluşturan 'Atlan' Orta Amerika'nın Toltekleri'nde geçer ki 'Suyun ortasında' anlamına gelen bir sözcüktür. Kristof Kolomb Amerika'yı keşfettiği zaman, güzel bir liman kenti olan Atlan diye bir şehir. Günümüzde herhangi bir önemi hâiz değildir ve adı Ac-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

lô'dur. Aztekler'in inandıklarına göre ataları 'Aztlan'dan gelmişlerdi. Meksika kökenli resimlere bakılırsa Aztlan, daire şeklinde dağlar, duvarlar ve kanallardan oluşan büyük bir şehirdi ve Platon'un tanımlamaya çalıştığı Atlantis şehir plânına çok benziyordu. Platon'un tanımını yapmaya çalıştığı Atlantis daha çok Bronz Çağı'ndaki Batı Avrupa'ya, Meksika ve Peru'nun güneş kültlerine benziyordu. Eski Peru'da Atlantis için 'Doğu'nun bakır toprağı' anlamına gelen bir sözcük kullanılırdi.

Atlantis'in hikâyesi çok güzel bir diyalog hâlinde Timaeus ve Critias'da verilmiştir. Bunlardan Critias'da belirtildiğine göre Atlantis'in orta bölgelerinde, dağlarla çevrilmiş, mümbit topraklar bulunuyordu. Bu topraklar üzerinde zengin köyler, göller, akarsular ve bazıları ehli bazıları vahşi hayvanlar bulunurdu. Atlantisli denizciler Avrupa ve Akdeniz kıyılarında koloniler kurmuşlardı. Büyük ticaret filoları için çok güzel ve geliştirilmiş limanlar inşa ettiler. Atlant kentinin dış duvarı teneke, iç duvarı ise bakırın bir alaşımı olan 'Orichalcum'la kaplıydı ve güneş altında bu duvarların nasıl parladıklarını bilmem, tarife gerek var mı?

Poseidon ve Cleito'nun anılarına inşa edilmiş olan büyük mabedin etrafında beyaz, siyah ve kırmızıya boyalı büyük taşlardan yapılmış şahane yapılar bulunuyordu. Büyük mabet gümüş ve orichalcum ile kaplı olup, altın kaplı kulesi güneş altında pırl pırl yanıyordu... Platon'un bunlardan sonraki tanımları on kralın liderliğinde sürdürülen sivil yönetim, ordu ve deniz kuvvetlerini içeriyordu. Bu tanımlardan sonra Platon'un eseri, sanki son bölümü kaybol-

muş gibi, aniden biter.

Sokrat Atlantis'e çok az değinmiştir. Birçok defalar hikâyeyi dinlemiş olduğu kuşkusuz. Platon Mısır'da kaldığı sırada kuşkusuz Baş Rahip Senehis'i de ziyaret etmişti ve bu rahip kendisine muhteşem İskenderiye Kütüphanesi'ndeki bazı kayıtları kendisine aktarmıştı. Eski çağlarda yaşanmış en acı trajedilerden biri bu muazam İskenderiye Kütüphanesi'nin yakılmasıdır. İlk olarak, bilindiği gibi, M.Ö.48'de Julius Caesar tarafından, ikinci kez de M.S. 651'de Halife Ömer'in adamları tarafından yakıldı. Benzer bir yangın tehlikesi 1453'de İstanbul Türkler tarafından işgal edildiği zaman Platon'un eserlerinin başına da gelmişti. Bereket versin ki, Piri Reis'in haritası gibi, Critias'ın bir kopyası da alevler arasında küll olmaktan kurtuldu.

Ashında Atlantis'le ilgili bilgilerimiz sadece Platon'un eserleriyle sınırlı değildir. Solon'un naklettiklerinin teyidini başka ülkelerde de bulabiliyoruz: Meksika (Xochicalco) kökenli papirüslerde de okyanusun ortasındaki bir karadan söz edilmektedir. Bu kara parçası sonradan tahrip olup ortadan kalkmıştır. Brezilyalı Filolog Brolio 1930'da Maya öncesi döneme ait bir belgeyi deşifre etmeyi başarmıştı: "Ahau'nun 11. gününde (o zamanın takvimine göre gün ve ay belirtiliyor) felâket meydana gelmişti. O kadar çok yağmur yağdı ki, Büyük, Ana (Atlantis) sulara gömüldü gitti." (Macol. II Mistero delle terre scomparse. Atlantide. II Giornale dei Misteri. Aprile 1971 Colorado Tedeschi, Milano, İtaly.) Benzer şekilde Çin tradisyonunda, devlerin şeytanî tutumları nedeniyle tahrip olmuş bir ada anlatılır. Hint Puranaları'nda Batı Afrika'nın

ötesinde, Atlantik Okyanusu'nun ortasındaki kıtalarda yapılan savaşlarda toprakların mahvolduğundan bahsedilir. Marcellus, korkunç bir fırtına tarafından tahrip edilen Büyük Atlantis Adası'ndan söz ettiği bir Ethiopia Tarihi yazmıştı.

M.S. 2. y.y.'da Claudius Aelianus kaleme almış olduğu Variae Historiae isimli eserinde, bir kızılderilinin Firigya Kralı Midas'a batıda bilinmeyen bir kıtadan söz ettiğini yazmıştır.

Yüzyıllar boyunca bir takım düşünürler, Atlantis gerçeğini yukarıda sadece birkaçı zikredilen belgelere rağmen kabul edemediklerinden Platon'u (Atlantis'le ilgili olarak naklettiği bilgilerden dolayı) ilk kurgu bilim yazarı olarak kabul ederler.

Minnesota Kongre Üyesi Ignatius J.

Donnelly 19. y.y.'da Platon'un Timaeus ve Critias'ın doğruluğu konusunda bir araştırmaya girmişti ve 1882'de 'Atlantis The Antediluvian World' isimli eserini yayınladı. Bu eser 'Atlantoloji'nin başlatılmasına neden olan kaynaktır, denebilir ve hâlen de konunun demirbaş eserleri arasında kabul edilir. Donnelly sözkonusu eserini meydana getirmek için kısa sürede bir yığın kaynağı çok dikkatli bir şekilde taramıştı. Bu çalışmalardan çıkardığı sonuçlardan biri de şu olmuştu: Atlantığın her iki kıyısında da dil, gelenek görenek, bitki hayvan benzerlikleri vardı. Bu da bize ister istemez, en azından kıta sulara gömülene kadar iki kıyı arasında doğal bir köprü oluşturuyordu.

(Devam Edecek)

ALTINCI DUYUNUZU GELİŞTİRİNİZ

Prof. Dr. Milan Ryzl

DUYULAR DIŞI İDRAK'IN GERÇEKLİĞİNİ
KENDİNİZ DENEYLEREK KANITLAYINIZ.

ÇIKTI!

Ruh ve Madde Yayınları. Fiyatı: 1250 TL.

Çocuklara Bir Hesap

Sınıfa müfettiş girdi. Aritmetigi en kuvvetli öğrenciyi sordu. Öğretmen o öğrenciyi gösterince müfettiş:

— Sana zor bir soru soracağım, bakalım bilebilecek misin, dedi. Bu güne kadar annen ve baban senin için ne kadar para harcadı acaba?

Küçük kız şaşırarak, bir tek söz söylemeden başını öne eğdi. Bunun üzerine müfettiş devam etti:

— Şüphesiz, bu hesabı hiç biriniz yapmadınız. Ama bu, en önemli hesaplardan biridir. Çocuklar akıl edip de bu hesabı yapmazlar. Şu hâlde, beraberce hesaplayalım. Yiyecek, giyecek ve giyim-kuşam için, diyelim ki, günde ortalama bin lira harcıyor.

Küçük kız atıldı:

— A! Çok az!

— Ayda otuz bin lira eder. Söyle bakalım çocuğum: Bir yılda kaç ay vardır?

— On iki.

— Peki. Kaç yaşındasın?

— On.

— Hesapla öyleyse. Bakalım annen ve baban bu güne kadar senin için ne kadar para harcamış?

Küçük kız hesapladı. Şaşkınlıktan gözlerini iri iri açarak:

— Üç milyon altı yüz bin lira, dedi.

— Hepsi o kadar değil yavrum, diye müfettiş devam etti. Hasta olduğun zamanlardaki doktor ve ilaç masraflarını da eklemek gerek... Annenin, baş ucunda gözünü kırpmadan geçirdiği gecelerin yorgunluklarını da düşün. Sizin için çalışarak yıpranan babanızın gayretlerini de hesaba kat. Söyle bakalım yavrum, annen ve babanın çocuklarına karşı duyduğu sevgi, onlar için katlandığı zorluklar, acaba parayla ölçülebilir mi?

— Hayır efendim.

— Bütün bunlar parayla ölçülemediğine göre, peki, doğduğun günden bu güne kadar, annen ve babanın senin için yaptıklarını nasıl ödeyebilirsin?

Küçük kız bir an düşündü ve sonra:

— Onları bütün kalbimle severek ve onlar gibi çalışarak.

Bunun üzerine müfettiş şöyle dedi:

— Haklısın yavrum. Güzel bir cevap! İyi bir hâl ve gidiş, seven bir kalp, onlara olan borcumuzu ödemenin en güzel yoludur.

Dürüstlük

Dürüst olmak, başkalarına ait olan bir şeyi istememek en basit, fakat en önemli görevlerimizden biridir. Çok tabii bir iş olduğuna göre öyle uzun uzadıya bununla gururlanmak da yersizdir.

Bir gün, trene binmek üzere olan zengin bir yolcu birden kendisine seslenildiğini işitti. Geriye dönünce, karşısında, az önce gazete aldığı gazeteciyi buldu. Elinde dört tane yüz liralık tutuyor ve:

– Beyefendi, bir gazete için beş yüz lira verdiniz ama üstünü almadınız, diyor-du.

Fakir gazeteci, zengin yolcunun dalgınlığından yararlanmamış ve en tabii görevini yerine getirmişti.

Yolcu:

– Parayı getirmeyebilirdin, unutmuştum bile.

Gazeteci:

– Siz unutmuştunuz ama ben ömrüm boyunca unutamazdım. Hakkım olmayan paraya nasıl sahip çıkabilirdim? İyi oldu da bu kalabalıkta sizi bulabildim.

Kayıp Lira

Kibar görünlü bir bey, yaya kaldırımında yürürken küçük bir çocuğa rastladı. Çocuk yerde bir şey arıyor ve durmadan ağlıyordu.

– Niçin ağlıyorsun, çocuğum? diye sordu.

– Annem süt alayım diye yüz lira vermişti, onu kaybettim.

– Ama yavrum, bunun çaresi var. Al şu yüz lirayı. Aglama artık.

Adam parayı verdi ve uzaklaştı. Elli adım ya gitmişti ya gitmemisti ki arkasında bir ayak sesi duydu. Az önce rastladığı çocuk nefes nefese kendisine yetişmeye çalışıyordu. Çocuk neşeyle şöyle seslendi:

– Beyefendi, paramı buldum. Buyrun verdiğiniz parayı.

– Aferin küçük! Sadaka kabul etmiyorsun. Haklısın da. Her zaman böyle onurlu ol. Bu şekilde hareket edersen herkes seni sever.

“Altın ve gümüşün avarı denek taşıyla, insan gönlünün değeri ise altın ve gümüşle ölçülür.”

KENDİNİ BİLMEK GEREK

Kötülüğe İyilikle Mukabele Et ki...

● Allan KARDEC'den
Yavuz KESKİN çevirdi

Samuel Philippe, kelimenin tam anlamıyla, hayır sever bir insandı; en küçük bir kötü hareketine bile tanık olunmamıştı; hiç kimseye bile bile kötülük yapmamıştı. Dostlarına karşı fedakârlığa her an hazır bir durumda yaşamış olan bu insan, bu yolda, elinden geleni hiç bir zaman, hiç bir kimseden esirgememişti. Hayır uğruna nice zahmetlere, nice yorgunluklara katlanmıştı; bütün bunları pek doğal bir şey olarak yapmıştı; görsünler - işitsinler havasına hiç bir zaman girmemiş, kendisine kötülük yapmış olan kimselere karşı hiç bir zaman kin beslememiş, sanki kendisine iyilik yapmışlar gibi candan yakınlık göstermişti. Nankörlük gördüğünde hep şöyle demişti: "Niçin ben üzülecektim, asıl o üzülün!" Gerçi zekiydi ve birçok meziyetlere sahipti, ama gözlerden irak kalmış olan hayatı çetin tabikatlarla geçmişti. Kendisinden kimsenin söz etmediği, parıltısını fark etmediği, gölgede kalmış, gölgede çiçek açmış insanlardan

biriydi. *Müstakbel hayata ilişkin köklü inancını Ruhçuluk Öğretisi'nden almıştı ve bunun sonucu olarak da, dünya hayatının çetin sınavlarını büyük bir tevekkülle göğüsleyen bir insan hâline gelmişti.* Ailesini ve bir iki dostunu elemelere boğan ıstıraplı bir hastalığın ardından Aralık 1862'de ölmüştü.

Aşağıda okuyacağımız celse, ölümünden aylarca sonra tertiplenmiştir:

SORU: - Yer yüzündeki son dakikalarnızı açık - seçik bir şekilde hatırlayabiliyor musunuz?

CEVAP: - Şu anda her şeyi mükemmel şekilde hatırlıyorum; ama bu hâle tedricî şekilde ulaştım, zira ölümün hemen sonrasında düşüncelerim hâlâ daha muğlaktı.

SORU: - Örnek dünya hayatı yaşamış bir insan olarak, bedenli hayattan ruhsal hayata geçişinizin nasıl cereyan ettiğini ve Ruhlar Âlemi'nde nasıl bir hâlet-i ruhiye içine girdiğinizi anlatır mısınız? Kendimizi eğitmek amacıyla giriştiğimiz bu teşebbüsümüzde bize lütfen yardımcı olunuz.

CEVAP: - Memnuniyetle; bu görüşmemiz yalnız sizin için değil, benim için de çok yararlı olacak. Yer yüzüne ilişkin düşüncelerimi aktarırken yaptığım mukayese, Tanrı'nın lütfu keremini çok daha iyi bir biçimde ortaya koyuyor.

Hayatım sırasında ne sıkıntılara duçar olduğumu biliyorsunuz; ama tüm bu terslikler karşısında hiç bir zaman cesaretimi kaybetmedim. Hamdolsun Tanrım'a! Bu gün sevinç içindeyim. O zamanlar cesaretimi yitirmiş olsaydım, şimdi kim bilir nelerden mahrum kalmış olacaktım! O zamanlar zaafa düşmüş olsaydım, o takdirde, çektiklerimin ödülünü bu günkü gibi devşiremeyeceğim ve işe yeniden, sil baştan başlayacaktım. Ya dost-

larım! Bu hakikati içinize iyice sindirmelisiniz, müstakbel mutluluğunuz, cesaretinize bağlıdır. İstirap içinde birkaç yıl geçirmekle bu mutluluğun size pahalıya mâl olmuş olacağını düşünmeye kalkmayın sakın; o birkaç yılın, sonsuz - sınırsız zaman içinde ne kadar minik bir dilim teşkil ettiğini bir bilerseniz!

Gerçi son bedenli hayatımda bir - iki liyakat elde etmedim değil, ama daha önceki hayatlarım için aynı şeyi söyleyemezsiniz. *Şu andaki hâlim, son dünya hayatım sırasınca kendi üzerimde yaptığım çalışmanın ürünüdür.* Daha önceki hayatlarımda işlediğim hataların son izlerini silmek için, elbette ki, onların bileşkesi olan ıstirap tatbikatiyle yüz yüze gelmem şarttı ve ben bu ıstirapları gönüllü olarak kabul ettim ve de onlara gık demeden katlandım. Bu gün onları şükranla anıyorum; çünkü geçmişteki hesaplarımı onlar sayesinde tasfiye ettim; dönüp de kat ettiğim yola şöyle bir göz attığımda, içimi nasıl bir sevinç dalgası kapladığını bilemezsiniz.

Ey bana dünya hayatım sırasında etmediğini bırakmayanlar, bana her türlü haşinliği ve kötülüğü reva görenler, ey beni elemlere gark edenler, haysiyetimle oynayanlar ve kötü niyetli tutumlarıyla beni mahrumiyetten mahrumiyete sürükleyenler, sizleri affetmekle kalmıyor, ayrıca şükranla da anıyorum. Bana kötülük etmek isterken, aslında bana ne büyük iyilik ettiğinizin farkında bile değildiniz. Bu günkü mutluluğumu, büyük çapta, sizlere borçluyum, çünkü bana affetmeyi öğrenme ve kötülüğe iyilikle mukabele etme fırsatını sizler verdiniz. Sabrımı ölçmek ve bana en çetin türden merhamet tatbikati yaptırmak, yani düşmanına sevgiyle mukabele tatbikati yap-

tırmak üzere Tanrı, yolumun üzerine sizleri çıkardı.

Konu dışına taşan bu sözlerimi hoş görün, asıl konuya hemen giriyorum.

Gerçi son hastalığım sırasında çok feci ıstirap çektim, ama hiç can çekişmedim; ölümüm, mücadelesiz ve sarsıntısız bir uykuya dalış şeklinde cereyan etti. İstikbal endişesi taşımadığımdan hayata dört elle sarılmadım; onun içindir ki, bedenimi terk ediş sırasında çırpınmadım; ayrılış, kopuş kolay ve ıstirapsız oldu, anlamadım bile.

Bu son uykunun ne kadar sürdüğünü bilemiyorum, ama sanırım pek uzun sürmedi. Tekrar uyanışım, önceki hâlimle kıyaslanamayacak kadar sakin cereyan etti; artık ıstirap filân hissetmiyordum ve bu hâl, içimi sevinçle doldurmuştu; kalkmak, yürümek istiyordum, ama üzerime tatlı bir uyuşukluk çökmüş ve beni sımsıkı sarmalamıştı; bu zevk hâli nedeniyle, dünyayı terk etmiş olduğumun farkına bile varamamıştım. Çevremdeki her şey bana sanki bir rüyaymış gibi görünüyordu. Bir ara odada diz çökmüş ağlayan karım ve birkaç dostum takıldı gözüme, öldüğümü sanıyorlardı; onları uyararak istemedim, ancak bir tek kelime bile söyleyemedim, onun için de rüyada olduğumu sandım. Rüya gördüğümü sanmama yol açan asıl şey, ölmüş dostlarımı etrafımda toplanmış hâlde görmemdi; bir kısmını hemen tanımıştım, ama bazılarını bir türlü hatırlayamıyordum; uyanmamı bekler gibi bir hâlleri vardı.

Bu rüyamsı hâl içindeyken şuurum bir gelir, bir gider olmuştu; uyku ve uyanıklık hâlleri birbirini izliyordu. Böylece düşüncelerim yavaş yavaş berraklaşmaya başladı; daha önceleri bir sis perde-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

sinin arasından şöyle - böyle fark edebildiğim ışık daha da güçlendi; artık fizik dünyaya ait olmadığını işte o anda anlamaya başladım. *Vaktiyle Ruhçuluk Bilgisi'ni almamış olsaydım, bu şaşkınlık hâlim, şüphesiz çok uzun zaman sürüp gidecekti.*

Fâni bedenim henüz toprağa verilme-mişti; ona, acır gözlerle baktım, bir yandan da ondan nihayet ayrıldığıma şükrettim. Özgür olduğum için öyle mutluymdum ki! Pis kokulu bir yerden kendini dışarı zor atan bir kimse misali, rahat rahat nefes alıyordum; tüm varlığımı, sözle anlatılamaz bir mutluluk sarmıştı; bir zamanlar sevdiğim kimselerin çevremdeki mevcudiyetleri içimi sevinçle doldurmuştu; onları tekrar gördüğüme hiç şaşmamıştım; bu bana çok doğal geliyordu, sanki uzun bir yolculuktan sonra tekrar bir araya gelmiş gibiydik. Beni önceleri asıl hayrete düşüren şey, hiç konuşmadan birbirimize meramımızı anlatabilmemiz olmuştum; düşüncelerimizi muhatabımıza aktarmamız için ona bir bakmak yetiyordu.

Ancak, dünyaya ilişkin düşüncelerden kendimi yine de tam anlamıyla kurtarabilmiş değildim; geçmişte kalan ıstırapların anısı zaman zaman hatırıma geliyor ve yeni hâlimi daha iyi takdir etmemi sağlıyordu. Evet, fizik anlamda ıstırap çekmiştim, ama moral anlamda asla; kötü niyetin ve belki reel felâketlerden de beter bir sürü densizliğin, şaşkınlığın hedefi hâline getirilmiştim. Bunların, üzerimde bıraktığı izlenimler tamamen silinmemişi ve bunlardan tamamen kurtulduğumdan da emin değildim; hâlâ daha o sevimsiz, sevgisiz sesleri duyuyor gibiydim. Bana sık sık eziyet vermiş olan o sıkıntılı durumları hatırlıyor ve elimde olmadan irkiliyordum; bir hayalin, bir rüyanın oyuncuğu

olup olmadığını anlamak için adeta oramı buramı elimle yokluyordum; ama tüm o sıkıntıların, o cefaların artık gerilerde kaldığını düşündükçe, sanki sırtımdan ağır bir yük kaldırılmış gibi rahatlıyor ve Tanrı'm'a şükrediyordum. Kendimi, birden büyük bir servete kavuşmuş bir fakir gibi hissediyordum. İnsanlar, müstakbel hayat inancının insana, tersliklere katlanma konusunda, nasıl bir güç ve cesaret kazandırdığını bir bilebilse-lerdi! O takdirde, yasalarına karşı saygılı davranan kulları için Tanrı'nın saklı tuttuğu o nimetlere kavuşmak üzere neler yapmazlardı neler! Sımsıkı yapıştıkları o maddî zevklerin, elden kaçıracakları bu manevî nimetlerin yanında ne kadar değersiz şeyler olduklarını bir anlayabilselerdi!

SORU: - Yanında bizimkinin bir değer ifade etmediği yeni dünyanızda karşınıza çıkan eski dostlarınızı görünce buradaki ailenizi ve dostlarınızı unuttunuz mu?

CEVAP: - Onları unutabilecek bir insan olsaydım, o takdirde, içinde bulunduğum şu sevinçli hâle lâyık olamazdım ki; Tanrı, bencilliği onaylamaz ve cezalandırır. Buranın çok büyük imkânlarına bakarak dünyayı hor görebilirim, ama oradaki bedenli varlıkları asla. Refaha erince kötü günlerdeki yol arkadaşlarını unutmak, dünya insanının işidir ancak. Yer yüzündeki sevdiğilerimi sık sık görmeye gideceğim; onların, hakkımdaki iyi dilekleri beni çok mutlu ediyor; beni düşündüklerinde onlara doğru çekildiğimi hissediyorum; aralarında cereyan eden görüşmeler sırasında ben de hazır bulunuyorum; onlarla birlikte seviniyor, onlarla birlikte üzülüyorum, ama benim üzüntüm, yer yüzü insanının şu kaygı dolu üzüntüsüne benzemiyor, çünkü ben, üzüntüye yol açan olayların

gelip geçici ve de insanın hayrına yönelik şeyler olduğunu anlıyor ve kavıyorum. Yer yüzündeki sevdiğimlerin de bir gün, fizik ıstırabın yer almadığı bu âleme geleceklarini düşünüp bundan büyük bir mutluluk duyuyorum. İçinde bulunduğum hâle onları da müstahak ve lâıyk kılmak için didinip duruyorum; onun için onlara hep iyi düşünceler telkin etmeye ve özellikle de tevekkülü aşılama-ya çalışıyorum. Cesaretlerini yitirerek, şikâyet ederek, müstakbel hayattan şüphe ederek veya kınanacak türden davranışların içi-

ne girerek doğru yoldan sapma eğilimi gösterdikleri zaman kahrımdan perişan oluyorum. O zaman onları tekrar yola sokmaya uğraşıyorum; başarılı olduğumda çok mutlu oluyorum ve burada başarıyı hep birlikte kutluyoruz; başarılı olamadığım zaman ise üzüntü içinde kendi kendime şöyle diyorum: İşte bir sapma daha, bir gecikme daha; ama hemen ardından, her şeyin yitip gitmediğini, yeni yeni fırsatların daha doğacağını düşünerek teselli buluyorum.

(Allan KARDEC. İlahî Adalet, Sh.219 - 224)

***** İSTANBUL DIŞINDAKİ OKUYUCULARIMIZA *****

Her türlü nefsi endişenin dışında, Ruhsal Âlem'in uyarıcı bilgilerini sizlerle paylaşmak, Derneğimizin varlık sebebidir.

Bu noktadan hareketle, 1986 yılı içerisinde yeni bir bilgilendirme faaliyetine başladığımızı biliyorsunuz: Derneğimizde her hafta düzenlediğimiz konferanslara katılmayan okurlarımıza ses kasetleri vasıtasıyla ulaşmak...

Siz dostlarımızın, bu yeni çalışmaya katılma oranı ve ilgisi sevinç verir düzeye ulaştı. Programımız başladı ve düzenli bir şekilde ilerliyor.

Büyük ilginizden ve samimiyetinizden cesaret alarak, çalışma kapsamımızı genişletmeye karar verdik. Çeşitli nedenlerle kaset yayın faaliyetimize katılmayan okurlarımıza bir müjdemiz var: İstanbul dışında ikamet ettiğiniz için konferanslarımıza katılmıyorsanız, biz size ses kasetleri vasıtasıyla ulaşacağız ve kısa zamanda birinci aşamadaki gruplarla aynı seviyeye geleceksiniz.

El birliği, gönül birliği, fikir birliği yaparak uyanma sürecine şuurlu katkılarda bulunalım istiyoruz.

Ayrıntılı bilgi için mektuplarınızı gecikmeden bekliyoruz. Talep sizden, hizmet bizden...

Selâm ve saygılar.

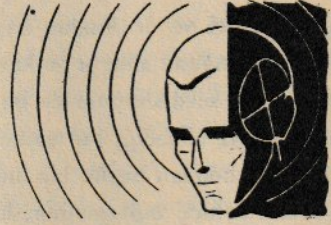
Adresimiz:

RUH ve MADDE

Eğitim ve Öğretim Grubu

***** P.K.9 Beyoğlu / İSTANBUL *****

Bedenimizdeki Psisik Faaliyet

P. P. LORAN'dan Çeviren: Yavuz KESKİN

Canlı veya cansız her şeyin mevcudiyeti ve fonksiyon icra edişi, ancak ve ancak o şeyin belli bir psizizm tarafından -bir yay'ın iple gerilerek kurulması misali- gerilmesi ve kurulmasıyla mümkündür. Fizik bedenimiz ile onun bileşimindeki unsurlar içinde durum aynıdır.

Nitekim, bedenli yaşamlarımızın her birinde daima gözlemlenen husus şudur:

- Ego'muz, hiç ara vermeden varlığını sürdürürken bir yandan da evrimleşmektedir; buna karşılık, birbirlerini izleyen fizik bedenlerimizin her biri ise doğmakta, ihtiyarlayıp eskimekte ve ölmektedir.

- Ego'muzun moral evrim, şuur ve zekâ dereçesi fizik bedenimizin "istem dışı" (spontane) bitkisel yaşamını -bazı psikosomatik bozukluk hâllerinin dışında- hiç de etkilememektedir.

Aptal bir insanın veya bir haydutun bedeni, bir bilgin'in veya bir azizin bedenine oranla ne daha iyi işlemektedir, ne de daha kötü. Şuurlu hâlde veya uyku hâlinde de olsak, baygınlık veya koma hâlinde de olsak ve hatta astral seyahat amacıyla geçici olarak bedenimizden ayrılmış hâlde de olsak -bu durumda bedenimize bir bağ ile bağlı bulunuruz- fizik bedenimiz hayatı faaliyetini hiç aksatmadan devam ettirmektedir. Hemen hemen hiç kimsenin farkında bile olmadığı öyle fantastik bir işleviştir ki bu!!!

Ne zaman birisi karşıma geçip de bedenimizden ima yollu "kaba" diye söz etse hep irkılmışimdir. Göklerdeki galaksilerin her birinden bin defa daha karmaşık (complexe) bir durum arz eden bedenimizden böyle söz edilmesine bir türlü razı olamamışım... Onda kendiliğinden tezahür eden ve insanı hayrete düşürecek kadar ilginç bir yapı arz eden o yüzlerce iş merkezinin o otomatik faaliyetini tasvir edebilmek için sayfalar dolusu yazı kaleme almak gereklidir.

Kısacası, bu "makinalar", hem ilham ettikleri anlam yönünden, hem de şu sözde "kendiliğinden" cereyan edişleri açısından harika şeylerdir. Gün geçmemektedir ki bir yumurtanın, bir bitkiciğin, bir tırtılın veya ufak bir sivrisineğin gözler önüne serdiği bilimsel ve genellikle de estetik bir harikanın karşısında allak bullak olmayayım,

Bir memelinin ve özellikle de, her mikroskopik hücresi sürekli evrim hâlindeki gerçek bir evren değerinde olan ve de milyarlarca nöron'a (sinir hücresi) ve onlar arasındaki on milyarlarca iletilici devreye sahip bulunan beyni bile, tek başına, tüm kozmosdan daha karmaşık bir görünüm arz eden insanı düşündüğümde hayranlığım gerçekten de her türlü sınırı zorlamaktadır. Hayatı, hepsi de birbirinden becerikli olan ve de karşılıklı bağımlılıkları, bütünün dengesini sağlayan

bir sürü fonksiyonun ortak ürünü olma değeri- ne sahip bir fizik varlıktır söz konusu olan. Fizik varlıklar, ne olduğu ve nasıl gelişim gösterdiği hususu tamamen insan türünün bilgisi dışında kalmış ve çoğunun dikkatini bile çekmemiş olan fantastik niteliğe ve muhayyileye sahip "makinalar"dan ibarettirler.

Evrim sorunumuzu çözümlayelim diye bize, -ana karnında geçen birkaç haftalık gebelikten sonra elde ettiğimiz- fizik bedenleri içeren bir "park" tahsis edilmektedir. Bunlar, kimisini zorla kabullenmeye mecbur edildiğimiz, kimisini ise yeni fizik yaşamımız için Karma'ya bağlı olarak benimsediğimiz fizik bedenlerdir.

Fizik bedenimizi bir bakıma pekâlâ, şöförü egomuz olan bir arabaya benzetebiliriz; ama arabayı, motorun işleyiş biçiminden ve tüm devrelerinden habersiz olarak süren bir şöför durumundadır egomuz.

Bitki ve hayvan aşamalarında pratik olarak dürtüler sergisi hâlinde seyreden hayat hemen hemen sadece reflekslerin ürünü durumundadır. İçgüdü (instinct) denen şey budur işte. Bu aşamalarda ego tam anlamıyla, -varlığını muhafaza etme ve amaca ulaşmak için uygun nitelikliyi seçme ihtiyacı diye de ifade edilebilen- fizik bedenin ihtiyaçları ve ıstırapları tarafından şartlandırılmakta ve yönlendirilmektedir; yukarıda sözünü ettiğimiz amaç, yeni kopyalar üretme anlamını, yani başka egoların hizmetine sunulmak üzere başka bedenler, ama uygun nitelikli başka bedenler üretme anlamını yansıtmaktadır.

Bitkilerin ve hayvanların rolleri bu açıdan ele alınmadığı takdirde, yani başka egolara, yaşamlarının ilk evrelerinde evrim araçları olarak hizmet ettikleri gerçeği göz önünde tutulmadığı takdirde bunların hayatları

da saçma bir şey hâline gelmektedir. Olaya sırf materyalist gözle bakılacak olursa, sürekli endişeler içinde geçirilen, ıstıraplarla dolup taşan, hem aynı türün bireyleri ve hem de farklı türlerin bireyleri arasındaki onca acımasız mücadeleye sahnelik eden bir hayatın elbette ki akıl alır yanını bulmak mümkün değildir; oysa her varlık, kendi yaşam biçimini, kendi soyundan gelecek olan diğer bireylere de iletmek için can havliyle didinip durmaktadır.

Fizik açıdan, insan aşamasında da aynı süreç cereyan etmektedir. Nitekim, bulûğ çağına erer ermez, delikanlılar ve genç kızlar derhal bir araya gelme eğilimi göstermektedirler. Bu da, onların, bitkisel ve hayvansal hayatlarını fizik anlamda hâlâ daha, ama farkında olmadan, sürdürdüklerinin delilidir. Ayrıca "doğa", bizi, yeni egoların emrine verilmek üzere yeni makinalar üretmeye mecbur etmek için bu olayı aşk oyunları ve zevkler ile süslemeyi de ihmal etmemiştir. Doğum kontrol hapları kullanmak suretiyle, bazı kimselerin, bu tutumlarının sonuçlarını bir yana atarak olayın sadece zevk yanını benimsemeleri ahlâkî bir sorun çıkarmaktadır karşımıza.

İnsanlık aşamasında, ego gerçi, o ana kadar evrimin kendisine empoze ettiği tutumun tersine bir tutum içine, tedricen ve tam anlamıyla girmeye kendisini mecbur eden moral nitelikli bir yüzgeri dönüşü pekâlâ benimseyebilmektedir (hayatlarının birçoğunda moral nitelikli tam dönüşler yapmaktadır); ama fizik bedenlere gelince, onlar, kendi hâlinde saf adamcıklar misali, tıpkı bitki ve hayvan aşamalarında olduğu gibi hiç bir dönemlik sergilemeden yollarına devam etmektedirler.

(Lütfen sayfayı çeviriniz!)

Varlığı, çeşitli aşamalardaki evriminde egoya hizmet etmekten başka bir hikmete dayanmayan fizik bedeninin, kendiliğinden yürüyen özerk nitelikli kendine özgü bir hayatı vardır. Bize emanet edilmiş olan bu "harika

makina", faaliyeti sırasında, bu faaliyeti yönlendiremez gibi görünen egomuzun dışında başka bir şey tarafından mı yönlendiriliyor dersiniz?

(Renaître 2000, Sayı 31, s. 26-27)

ROBERT LUCE'NİN YORUMU

Bu dünyada mevcut olup da maddî diye anılan her şeyin -biraz hafiflikle ifade etmeye kalkıştığımız- hayatı bir gerçekliği (evidence) vardır ve bu şeyler, herhangi bir psişizme ait bulunan formları içermeye duyarlı bir duruma, her hâlde ancak, bu formlardan mahrum kaldıkları takdirde ulaşmaktadırlar. Demek ki şeylerin bileşiminde yer alan maddî unsurlara, o şeylerce içerildiği farzedilen psişik unsur payını teslim etmek görevi bize düşmektedir.

Her insan kiraz yerken çekirdeğini çıkarıp atmakta serbesttir, ama bu, kirazın bize doğa tarafından bir gün çekirdeksiz bir hâlde sunulabileceği anlamına gelmez.

Genetiğe (kalıtbilim) veya başka bir deyişle, her yeni bedenlenişimize yön veren gizli mekanizma nasıl bir şeydir öyleyse?

Teknik açıdan mantığa uygun bir biçimde bir araya gelişleriyle emrimize amade bir motorun oluşmasına yol açan parçaların (motorun parçaları) kökenini bilimsel yönden incelememiş olduğumuz takdirde, "sır" sözcüğüne başvurmadan başka bir çıkar yol kalmamaktadır önümüzde.

P.P.LORAN'ın ifadesinden, mana veya zekâ gelişimine dayalı bir evrimin tersi karşısında -ki bu evrim, fizik bedenimizin teşekkülünü şüpheye yer vermeyecek şekilde yönlendirmektedir- fizik bedenimizin şu "kendiliğinden" işleyen bitkisel hayatının bağımsız ve duyarsız durumda kalacağı sonucu da çıkmaktadır.

Yanılmıyorsam, bu, spiritüel bakımdan insani mefluç bir duruma sokacak ölçüye varmış bir görüştür; "şuur-maddiyet" şeklinde ifade edilen iki katlılığı (duplicite) kabul eden ilk paragrafta çelişki içinde bulunmaktadır. İnsan varlıklarının negatif nitelikli moral sapkınlıklarını -ki bunlar dâhiyâne niteliklerin veya ruhsal yüceliği gösteren ileri şuurulluğun karşıtıdır- ilişkin olarak öne sürülmüş olan örnekler, onların hayatlarının realitesinin zarurî şartı durumunda değildirler.

Nitelik bakımından hayat genellikle, türlere, ırklara ve falan veya filân mahlukata göre -insan da bu kavramın içine alınmalıdır- değişiklikler arz eden buyruklara boyun eğer durumdadır.

Doğa'nın harikalarını heyecanla ortaya çıkararak, onları hayranlıkla gözlemlemek hem övgüye ve hem de üzerinde durmaya değer bir şeydir. Ama bu harikaların içerdikleri anlamlar yine de çoğunlukla, -fitrî (doğuştan gelme) unsurlarının marazî veya zararlı anlamda tercihini pek kapsamayanhayvansal veya bitkisel nitelikli hayatî zaruretler yardımıyla açıklanmaktadırlar: Engerek gözü yerine tavuk gözünü... İnci çiçeğinin (müge) zehirinin yerine kokusunu tercih etmek... vs. gibi.

Hayranlık uyandırıcı diye tanımlanan faaliyet tarzındaki ahengi, -yerine çoğu kez, insanlığın kaderine hâlâ daha yön vermekte olan koyu cehalete terketmiş durumdaki- içgüdüsel savunmalarından mahrum varlıkların nazarında tehlikeli olmaktan öte bir anlam taşımayan, tamamen doğal bir mekanizmadır bu.

**RUH ve MADDE
DERGİSİ – YAYINLARI**

**Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin Yayınları
Sizleri Tatmin Edebilecek Nitelikte ve Düzyededir.**

Altıncı Duyunuzu Geliştiriniz: Dr. Milan Ryzl	1250 TL.
Astral Seyahat: Dr.D.M.Baker	900 TL.
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre	600 TL.
Buda'nın Öğretisi: Paul Carus	1850 TL.
Bilinmeyen Aşk: R. Emmanuel	700 TL.
Büyük Piramidin Sırrı: G. Barbarin	850 TL.
Geçmiş Yeniden Yaşadılar: H. Wambach	1300 TL.
İçimizdeki Gizli Güçler: M. Tecelli	1000 TL.
İpnozun Gerçek Yüzü: E. Arıkdal	850 TL.
İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi: P. D. Ouspensky	900 TL.
Hinduizm: S. Nikhilinanda	1000 TL.
Kader Bilmecesi: A. Pouchard	1250 TL.
Mavi Ülke: V. T. Stead	700 TL.
Metapsişik Terimler Sözlüğü: E. Arıkdal	1300 TL.
Obsesyon: A. Kardec	1500 TL.
Olağanüstü Parapsişik Araştırmalar: Ostrander - Schroeder	1150 TL.
Otuz Derste Ruhsal Güçleri Geliştirme: L. Rampa	1000 TL.
Radyestezi: M. Sancar	850 TL.
Ruhçuluk Nedir: M. Ali Usta	1000 TL.
Ruhsal Âlemin Sonsuz İmkânları: A. Pauchard	800 TL.
Ruhçuluğa Göre Kur'an Öğretisi: S. Çaycı	1200 TL.
Ruh Fotoğrafçılığı:	500 TL.
Ruhsal Tebliğlerin Özellikleri: A. Kardec	500 TL.
Sovyet Rusya Ruhunu Arıyor: Ostrander - Schroeder	1000 TL.
Şuuraltı Gücünü Geliştirme Tekniği: F. W. Doucet	850 TL.
Şuuraltı Varlığı: G. Geley	1150 TL.
Tekâmülcü Ruhçuluk: G. Geley	850 TL.
Tekrardoğuş: J.H.Brennan	900 TL.
Yüce Aklın Erdemi: Lao Tzu	500 TL.
Ruh ve Madde Dergisi: (Her ay yayınlanır)	500 TL.
Ruh ve Madde Dergisi: (Yurt içi abone: Yıllık)	6000 TL.
Ruh ve Madde Dergisi: (Yurt dışı abone: Yıllık)	12.000 TL.
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 18, 19, 20, 21, 22	1000 TL.
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 23, 24, 25, 26	3000 TL.
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 27	5000 TL.
Plânet Ciltleri: 1, 2	1500 TL.
Plânet Ciltleri: (İkisi birarada)	2500 TL.
Telepati Kartları: (Beş ayrı şekil ve renkte)	400 TL.

Sipariş tutarının üzerine %20 PTT ücretini eklemeyi unutmayınız. Havale kâğıdı veya posta çekinin arkasına istediklerinizin adını mutlaka yazınız. Havale bedeli ödemeniz için posta çekimizi kullanabilirsiniz. Posta Çeki No: 168305. Bütün yayınlarımız peşin ödemelidir.

RUH ve MADDE YAYINLARI
80072 P. K. 9
Beyoğlu - İSTANBUL

Sorunumuz

* Ruhi SARUHAN *

Uydurma Benliğimiz

(Geçen sayıdan devam)

Istırapın nereden geldiğine, yine Sadıklar Plânı'nın 24.4.1964 tarihli celsesinden bakalım. Göreceğiz ki, ıstırap diye nitelediğimiz hâl, rölâtiftir. Bize, objeyle münasebetimize ve bu ikisinin sistemle olan münasebetine bağlıdır.

"P - Bilgi edinmede, esas itibarıyla ıstırap yoktur. Bilgi ediniş, ruhun aslı meşgalesidir. Sizlerin bu meşgaleleriniz, daha evvelkilerin zarurî bir neticesi olarak, sizleri muhtelif plânlar içine bölmüştür. Her plânın kendine has bir muhiti ve müessiriyeti vardır. Bu, umumî olarak böyledir. Hususî olarak ise, her insan esas itibarıyla dört plân içinde bulunur:

Birincisi: Kendi şuur plânı. Bu plân Öz'ünden itibaren en son saniyesine kadar bütün muhtevaları içine alır.

İkincisi: O varlığın obje ile temasından hasıl olan bir plândır.

Üçüncüsü: Kendisi ile objenin müştereken dahilinde oldukları bir mekânın tesirleri altında oluşudur.

Dördüncüsü: İçinde bulunduğu sistemin bağlı olduğu âlemdir.

Bu dörtlü ayırımı, âlemi nazarı itibara almazsanız, üçleme tarzında da düşünebilirsiniz. İşte, yukarıdaki kısa izahatımızca şu netice çöktürülebilir: Bilgi iktisabındaki ıstırap bu ilk üç plânın

karşılıklı tesirleşmesinden hasıl olan bir hâldir. İstırap yoktur, hâl vardır. Bu gün içinde bulunduğunuz hâl, sizi, daha doğrusu kendinizi mesut addetmenize kâfidir. Fakat gene bir başka zaman, içinde bulunduğunuz hâl, sizi bedbaht kılmaya kâfidir. Değişen nedir? Sadece siz; sizin objenizle münasebetiniz. Her ikinizin, sisteminizle olan münasebetinizdir."

● Uydurma Ben'ler Geçicidir

Ruh varlığı, madde kâinatı ile üç bilginin tatbikatını yapmak kaygısından doğmuş olan ihtiyaçla irtibat kurmuştur. Rab'bini bileceksin. Kendini bileceksin. Tekâmül edeceksin...

Tekâmülün içinde bulunduğu kesiti içinde ve vasatındaki İlahî İrade Kanunları doğrultusunda Ruh, içinde bu saf hakikatlerin muhtelif açılardan müşahedesini gerçekleştirir.

Sadıklar Plânı 24.5.1964 tarihli celden:

"P - Fert, esas itibarıyla, orijin itibarıyla en büyük realiteye sahiptir. En büyük realite, Yaradan'ını bilmek, Yaradan'ına tapmaktır. Bu, artık, realite de değildir, verite de değildir. Bu hâl, veriteden de önce, realiteden de önce dir. İşte bunun için, bir varlık için hâl

değişiminden başka bir şey söz konusu olamaz. O, tekâmülün muayyen bir kesiti içerisinde, girmiş olduğu kozmik bir vasatın kanunları arasında, gider ve gelir. Bu gidiş ve gelişler, o varlıkta, içinde bulundurmuş olduğu saf hakikatin muhtelif açılardan temasını temin etmek içindir. Hâl, hâl'den başka hiç bir şeyle izah edilemez. Bütün realite ve safha denilen her şey, ruhun orijin olarak kendisinde mevcut olan hakikatin karşısında rölâttir. Bunların sırası, varlığın hâl değişimlerine tâbidir. Hâl değişimleri ise varlığın, içinde bulundurduğu saf hakikat karşısındaki davranışıdır. Onu çeşitli açılardan müşahede edişidir."

Bu bilgi ile yüklü olan Ruhsal Varlığın, uydurma şahsiyetlerinin geçici olduğu ve bu putperestlik hâlinin terkedilecek olduğu, apaçıktır.

Varlık, içinde bulunduğu muhit ile, kendisinden beklenen tesir alış-verişi uyumunu sonuçta gerçekleştirecek, kendini tanıyacak ve dikey tekâmül etmek üzere yüksek organizasyonların bir ferdi hâlini alacaktır.

Sadıklar Plânı 29.1.1966 tarihli celse-den:

" P - ...Her muhitin kendine has (tesiri) ve bu tesirin insandan beklediği bir cevap vardır. Bundan evvel söylediğimiz gibi, onun bir lisansı, bir kodu mevcuttur. İşte bunu yakalayıp o tem-

po ile gidiniz. İşiniz hangi lisandan, yani hangi nevi tesiri size nakil ediyorsa onunla meşgul olmaya çalışınız. Diğer türlü tesirler size gelebilir. Fakat bunlara karşı kapalı olmayı öğrenirseniz, mesuliyeti omuzlarında taşıyabilen liyakatli bir kimse olabilirsiniz. Bu, basit olarak bir odun kırarken, baltanın ve odunun arasındaki münasebeti nasıl iyi tarzda ayarlıyorsanız, günlük hayatınızın her vakasında da kendinizi, vakayı ve vakanın cereyan ettiği mekânı da o şekilde ayarlayınız. Birinci misaldeki gibi, ayarlamadığınız takdirde balta oduna isabet etmeyebilir, balta elinize isabet edebilir, balta bir taşla çarpıp zedelenebilir. Bu misal üzerinde düşününüz. Bu kadar.

S - Bu hususta ben de bir soru sormak istiyorum.

P - Evet.

S - Fertlerin, buldukları vasatın kodunu anlayamayışlarındaki sebep, bence bir bakıma ferdin kompleksleri ve içinde bulunduğu realitelerden oluyor. Bu yüzden, bunlardan kâfi derecede kurtuldukça bu kodları anlamak daha kolay ve intibak etmek daha kolay oluyor diye düşünüyorum. Zannederim kategorik bir ayırma da bu şekilde gitmek daha mümkün olur.

P - Evet, başlangıç için bunlar lüzumludur. Netice, insanın kendi kendini tanıması değil midir?"

Fantom Kamyon

* Harriette Spanabel *

Florida'dan Teksas'a kadar TIR'la traktör taşıyan bir şöförüm. Bu işim sırasında son 1,5 yıldan beri, her dönüşümde hiç değilse yolun bir kısmı boyunca fantom bir kamyon tarafından izlenmekteyim. İlk seferinde onun bir imajinasyon ürünü olduğuna düşünmüştüm. Bir bakıyorum arkamda, bir bakıyorum yok.

Sözünü ettiğim hayalet kamyon beni hem otobanlarda, hem de iki şeritli dar yollarda izlemişti. Daima geceleri arkamda olmuştu ve sol farı benim dikiz aynasından direkt gözümün içinde parlıyordu. Ortaya çıkışı gibi, kayboluşu da aniden oluyordu.

Bunun imajinasyon olmadığını kesin olarak biliyorum, çünkü görgü tanığım da var. Bu tanıklardan en sonunculardan birisi Kelly Rose'du. 8. Mart 1985'de yükümü Philadelphia'dan aldım. Dönüşte, ayın 12'si akşamı 11,30 civarında Miami'den sonra Lakeland, Fla'dan U.S. 98 yolundan kuzeye doğru gidiyorduk. Green Swamp'

in ortasından geçen S.R. 471 yolundan gitmeyi düşünüyordum. Fantom kamyon ilk olarak U.S.98'de arkamızda belirdi. Bu yoldan S.R.471'e sapmadan önce yaklaşık iki mil kadar gittik. Oradan itibaren, benim yaşadığım kasabaya varmak için S.R. 50'ye sapana kadar bizi izledi.

Benim eve 50 mil kadar kala, iki şeritli dar yolda fantom kamyon tekrar belirdi. O sırada Kelly aniden onun nereden çıktığını sordu. Kuşkusuz onun nereden geldiğini söyleyecek durumda değilim, fakat ortadan kaybolmadan önce, 30 mil kadar bizi izledi.

Büyük bir merakla dikiz aynasından fantom kamyonu izleyen Kelly'nin sesi soluğu kesilmişti. 471'de bakmak için durduğumuzda tamamen ortadan kaybolmuştu. O civarda sağa ya da sola sapan yan yollar da yoktu. Aşağılara yuvarlanmış olduğunu düşündürebilecek uçurum da yoktu. Yolun her iki tarafında da sık denebilecek yoğunlukta orman ağaçla-

rı bulunuyordu. Bir hususu daha belirteyim müsadenezle: Her iki yönden de hiç bir trafik yoktu o sırada.

Benim fantom kamyon esrarını hâlâ korumaktadır.

(FATE'den)

PSİ KURSU

Armidale (Australia)'da bulunan New England Üniversitesi'nde, fen ve toplumsal bilimler öğrencilerine mastır yapabilmeleri için bir sömestirlik parapsikoloji kursu düzenlenmiştir. Genel olarak belirtilen kurs duyular dışı algılamayla, bu yeteneklerin nereden kaynaklandığını içermektedir. Bunun yanı sıra kurs programında parapsikolojik araştırmanın kökeni, kendi kendine yanılğı problemleri, araştırma tekniklerinin geliştirilmesi, D.D.I, psikokinezi, tekinsizlik, beden dışı deneyimler, bilimsel bir açıdan parapsikolojik araştırmalar vs. dir. Kursun koordinatörü Dr. Harvey Irwin'dir.

(Parapsychology Review'dan)

Sevgili Doktor

Elma H. Burke

Kocam Martin Bleything 7 yıldan beri ölü bulunmaktaydı ve vasiyeti üzerine yakılmıştı. Hayattayken mesleği cerrahi doktoruydu. Ölümünden birkaç ay önce kan şekeri ve kalp rahatsızlıklarından çok çekmişti. Ayrıca bacaklarında kan dolaşımı normal değildi. Bu nedenle masaj yapıyordum. Bir gün yine böyle bacak masajını yaparken birden bana ihtiyacı olduğunu ve her zaman kendisini aramamı söyledi. Ölümünü hemen hemen kesin bir şekilde tahmin edebilmişti: 14. Şubat. 1969. Uyuyamıyor ve güçle nefes alabiliyordu. Aslında ölüm onun için bir kurtuluş olmuştu. Bununla birlikte hastahane ölüm döşeginde yatarken son bir gayretle, "Söylediğimi unutma, istediğin zaman beni yardıma çağırabilirsin." Bunları söyledikten bir dakika sonrada hayata gözlerini yumdu.

Bir hafta sonra, belki onun ölümüyle içine girdiğim üzüntü yüzünden, göz damarlarımdan birisi çatlamış ve fena hâlde canımı yakı-

yordu. Bu sırada mutfakta bulunuyordum ve çaresizlik içinde, "Martin, sen söyle şu gözüme ne yapayım?" demekten kendimi alamadım. Anında kapıda belirdi ve, "Hanımciğim, ılık tuzlu su banyosu yapsana..." dedi ve kayboldu. Söylediklerini yaptım, sabaha kadar gözümde bir şey kalmamıştı.

(FATE'den)

TEKERLEKLER

Marie Riverd

Kardeşim Ray'in fantomu, bir Ekim. 82 akşamı sessiz sedasız kitabımı okurken "Tekerleklerle dikkat et!" demişti.

İrkilerek "Ne?" diye sormaktan kendimi alamadım. Öldüğü bir yıldan fazla olmuş olan kardeşimin fantomu bir iki metre önümde dikiliyordu. Hayattayken alışık olduğum her zamanki yüz ifadesini taşıyordu. Hemen yanında da 8 yıl kadar önce ölmüş olan babam Wil-

fred Rivard bulunuyordu. Öldüğü günden daha yaşlı bir görünümü yoktu.

İkinci kez titrek bir sesle "Ne?" diye tekrarladım.

"Tekerleklerle dikkat et!" diye tekrarladı Ray. "Bu gece için bir şey yok." dedi babam. Sonra birlikte kayboldular.

Hemen elimdeki kitabı bıraktığım gibi bitişik odada bulunan arkadaşım Constance Patts'ın yanına gittim. O sırada kendi arabam yoktu. Bu nedenle mesajın Constance'la ilgili olabileceğini düşündüm, doğal olarak. Anlattıklarımı benimsedi. Ertesi sabah frenlerini kontrol ettirdi. Zaten lastikleri yeni taktırmıştı. Her şey mükemmeldi. O halde kardeşim ve babam ne demek istemişlerdi?

Bu sorunun cevabını ertesi gün aldık: Sabahleyin kapıdan dışarı çıktığımız zaman, arabanın çalındığını hayretler içinde gördük. Birkaç gün içinde araba bulunmuştu ama dört tekerleğinin de yerinde yeller esiyordu.

(FATE'den)

Spiritüel Forum

Mehmet Sancar

Yeni Söylenmiş Hiçbir Söz Yoktur

Tarihsel gerçekleri araştırırsak, göreceğiz ki, yeni söylenmiş hiç bir söz yok! Her şey, tâ başlangıçtan beri söylenegelmiş!...Ne var ki, kaynaklar farklı gözüküyor...Sözlerin biçimselliği değişik... Ama aslında hepsi aynı kaynağın, aynı maksatla, ayrı ayrı kişilere söyletegeldiği, anlamı aynı sözler!...

Sözlerimizin doğruluğunu kanıtlayacak örnekler pek çok!... Fakat biz, sözü u-zatmamak için, örnekleri çoğaltmak yerine; pek ilginç bulduğumuz bir örneğin bazı bölümlerini, sizlere aktarmakla yetinelim...

İskenderiyeli Clement'in öğrencisi olan Origene, M.S. 185 - 254 yılları arasında yaşamıştır. Yani zamanımızdan 1.700 sene önce, ilâhiyatçı ve yorumcu olarak yaşamış bir dinsel yazar...

Tekrardoğuş kavramını, 17 yüzyıl önce, sanki bu günkü gibi savunmuştur!...

Örneğin, Lancelin isimli zat, Origene'in "des Principes" adlı eserinden, bize, şu sözleri nakletmiş olmaktadır:

"İnsan ruhunun, bazen iyiye, bazen de kötüye meyletmesinin hikmeti, hâli hazır hayatından önceki bir hayatında aranmalıdır."

"Ruhun, başı da, sonu da, önceden saptanmış olan hayatının düzenli bir gelişimi vardır. Başlangıçta tüm ruhlar, sade, saf, masum, tecrübesiz ve de mutlak anlamda eşit

yaratılmıştır. Bir dizi tedrici tekrardoğuşlar vasıtasıyla, her biri az - çok hızlı sayılabilecek bir tempo ile mükemmelliğe doğru yol almaktadırlar. Buna göre insan ruhu, bir daha asla hayvan bedenine dönemeyecek demektir. Bundan böyle ancak, ya insan organizmasına denk organizmalara, ya da ondan üstün organizmalara can verecektir. Ama, her türden insanın hâlen içinde bulunduğu şu ilk günah hâline ileri gelme bir ilk düşünüş, yine de söz konusu olmuştur. Gerçi bu düşünüş, sert ve ciddi bir düşünüş olmuştur! Ama insan ruhunun, hayvan hâline dönüşüne asla yol açmayacak; ancak onu, tekrar doğmaktan ve ıstırap çekmekten ve bilhassa Tanrı'ya karşı direnmekten usanıp, kesin bir itaate alışincaya kadar bu dünyada veya başka dünyalarda, yeni ve daha iyi hayatlara tekrar tekrar başlamaya mecbur edecektir. Onu, kötülükten arındırması nedeniyle bu hayat, onun, art arda doğuşlarının sonu olacaktır."

Şu sözlerle, tekrardoğuş kavramını ve nedenlerini çok güzel anlatan şu açıklamalarda, bu günkü spiritüel görüşümüze ters düşen ne vardır?!... Sanki bu sözler, daha dün söylenmiş gibidir!... Halbuki bu sözler, 17 asır önce söylenmiştir! Taptaze, dipdiri tekrardoğuş hakikatinin, taptaze, dipdiri anlatımıdır!

Dr. de Henseler de, Origene için şu a-

çıkarmayı yapıyor:

"Origene, universalist idi,yani tüm ruhların, eninde sonunda kurtuluşa nail olacağını ve ebedî ıstırap diye bir şeyin söz konusu olmadığını kabul ediyordu. Tekrardoğuş kavramını benimseyişine, onun için şaşmamak gerekir. Hatta belki de bu konuda çok daha açık seçik bir görüşe sahipti. Fakat eserleri, daha sonraları elden ele geçirilip değişmelere uğratılmış; Batı'ya özgü gelenekçi anlayışın (yani orthodoxie anlayışın) hoşuna gitmeyen yanları metinden çıkartılmıştır."

Bu gün, gerçek spirit olan biri de, ancak tekrardoğuş için bu özet sözlerin sahibi olabilir. Halbuki Origene, bu sözleri 1700 yıl öncesinde söylemiş!...

Pezzani isimli bir zat da, Origene için şu sözleri dile getiriyor:

"Bu dünyaya ait olan her şey, var edilmiş (yani creation) öncesinde, ilâhî düşüncede nasıl bu günkü hâllerleriyle mevcut idiyse; aynı şekilde, tüm ruhlarda, bu dünyaya inmeden önce, Tanrı'nın Düşüncesi'nde, bu dünyada daha sonraları elde ettikleri hâllerleriyle mevcuttular. Dünyada öğrendikleri her şeyi, dünyaya inmezden önce de bilmekteydiler."

Bu gün de tekrardoğuş için bildiklerimiz aynı!...

Demek ki, asırlar evvelinde de spiritler yaşamış... Adları, spirit değilmiş; ne çıkar!

Çünkü, benzeri sözleri söyleyenlerin sayıları o kadar çok ki!...

Pezzani devam ediyor:

"Aynı yasaya tâbi tutulmalarına, ortak bir çevrede toplanmalarına, benzer bağlarla birbirlerine bağlı bulunmalarına ve hepsi de ölmekle yükümlü olmalarına rağmen, varlıklar, yine de özgül (yani türsel) nitelikleri ba-

kımından olduğu kadar, bağımlı bulundukları zorunlu durumlar bakımından da birbirlerinden ayrılmaktadırlar. Hiç birinin yaşam şartları, diğerlerinininkilerle tam tamına aynı değildir... Yer yüzüne devamlı surette yeni bireylerin inişine tanık olmuş olan yüzyıllar ve çağlar, birbirinin tıpatıp aynı olan iki hayata tanık olamamışlardır!... Bu hâl, eprövelerin ve de eprövelerin şu veya bu ruhun üzerindeki etkilerinin sonucudur. Bundan ötürü de, hayatlarının her biri, diğerleriyle ortak bazı özellikler içermelerine rağmen, yine de diğerlerine benzememektedir!... Böylece her hayat, dünyanın ahenk yasaları gereğince, kendi günahının (yani arınmaşlığının) gerekli kıldığı şartları, yani diğer hayatlarınkinden tamamen farklı şartları taşımaya hak etmiş olmaktadır.

İnsanlar arasındaki eşitlik prensibi budur işte!...

Şu hâlde, eşitsizlik gibi görünen şeyin köklerini, evren tarihinin derinliklerinde aramak gerekir. Gerçi kökler, geçmişin derinliklerinde bulunmaları nedeniyle, görüş menziliimizin dışında kalmaktadırlar ama, reel şeylerdir bunlar. Ve bu gün görebildiğimiz özel durumlar, hep bu köklerin ürünleridir...

Vakti geldiğinde, yer yüzü üzerinde belirli tarzımız, evrende, daha öncelere ait yürüyüş tarzımızın devamından başka bir şey değildir. Doğuşlarımız, bir bakıma, özgürce seçtiğimiz yolların, gidip gidip de sonunda dayandığı (gelip çattığı) uç noktalarıdır. Doğuşlar, inisiyatifimizi devre dışı bırakıp, bizi, ister istemez bir yaşama zorlamaz. Aksine, daha önce başlattığımız faaliyeti bizzat devam ettirecek duruma getirir...

Bazılarımız dünyaya, yaşam kolaylığı, zekâ ve erdem fazlalığı gibi, diğerlerinden (Lütfen sayıyı çeviriniz)

farklı imkânlarla geliyorsak; bunu, gözü kör bir talihe borçlu değiliz. Doğuştan avantajlı veya avantajsız oluşumuz, kendi kaderimizin sonucudur. Bir kimse, avantajsızlığı nedeniyle lânet okumaya kalkışacak olursa, kendine okusun... Hemcinslerimizde mevcut olan imkânlar, hırslımızı tahrik edecek bir imtiyaz değil; aksine, bizim de bir zamanlar sahip bulunduğumuz, fakat çarçur ettiğimiz bir mirastır. İç varlığımızı inşa eden kişi, biz-zat kendimiziz. Daha sonra beşiğimizi hazırlayan da, yer yüzünde geçireceğimiz hayatın ayrıntılarını tayin ve tespit eden de kendimiziz...

Origene'in eseri, kesinlikle Tanrı Adanleti'ni ortaya koymaktadır."

Pezzani, Origen'in kendi sözlerini, "Des Principes" isimli eserinden alarak aynen naklediyor:

"Ezelden beri varlıklar, hep liyakatlerinin icaplarına göre muamele görmüşlerdir. Çetin ve uzun süreli ıstırapların ardından, saygınlıklarına yeniden kavuşmuşlar ve meleklerin sahip oldukları şartlara sahip kılınmışlardır. Bu hâli, bazıları ilk zamanlarda, bazıları daha sonra, bazıları ise daha da sonra

iktisap etmişlerdir... Ve sonunda, üstün mertebelerin erdemlerine de kavuşacaklardır. Dereceden dereceye sıçraya sıçraya, semavî güçlerin yönetim kadrolarında eğitim göre göre, en sonunda kendilerini, görünmez ve ebedî mesainin içinde bulacaklardır."

Demek ki, tarihsel gerçekleri, ne kadar aslına uygun bulur ve bilirsek; görürüz ve de anlarız ki, bu gün ortaya konan hakikatler (değişmez hakikatlerden olduğu için), iki bin yıl önce de aynıdır, iki bin yıl sonra da....

Değişmez hakikat (verite) bilgileri, her çağda, her devirde, değişmezliği, değiştirilemezliği yüzünden, aynen verilegelmiştir. İnsanların bunları değiştirme güçleri, anlayış seviyelerine uygun olarak, şekilselliğine yetek bilmıştır...

Öyleyse rahatça şöyle diyebiliriz:

"Yeni söylenmiş hiç bir söz yoktur. Biçimselliği, insanların anlayış seviyelerine uydurulmuş, değişmez hakikat bilgileri vardır. Ve bunlar yer yüzünde, okul süresince, ezeli ve ebedidir..."

Kaynakça:

Dr. Bertholet'nin La Reincarnation kitabından. Sh. 275 - 278.

SAYIN OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

Aylık dergimiz RUH VE MADDE'nin 18, 19, 20, 21nci ciltlerinin 1000 TL'dan satışları devam etmektedir. Kıymetini kaybetmeyen bu ciltlerden, dostlarınıza armağan verebilirsiniz.

Ruh ve Madde Yayınları

ATEŞ ÜSTÜNDE YÜRÜYENLER

Joël André

• Ateşten oluşma bir halı üzerinde sanki çimenler üzerindeymiş gibi çıplak ayakla yürüyenler.

• Ateş üstünde dans eden kadınlar.

Fiyatı: 600 TL.

RUH ve MADDE Yayınları

ÇIKTI !

DUYURU

SALI KONFERANSLARI:

Derneğinizin geleneksel *Salı Konferansları* 36 yıldan beri süregelmektedir. Dernek binamızda, saat 19.30 - 20.30 arasında; İnsan, Ruh, Yaşam, Ölüm, Ölüm Ötesi, Ruhsal İdare Mekanizması, Mutlak gibi konuların işlendiği konferanslarımıza giriş ücretsiz ve serbesttir. Geç kalınmaması rica olunur.

Adres: Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No:4 D:8 Beyoğlu/İST.

Ölüm Değil Tekrardoğuşlar var...

Jean-Louis DEGAUDENZİ'den Çeviren: Yavuz KESKİN

Ölümden sonra bu dünya ile ilişkilerimizi koparmadığımız doğru mu? Ruhumuz veya, bazılarının ifadesiyle, asıl zatımızı oluşturan şey, tekrar bedenli hayata dönüp yeni bir organizmaya can veriyor mu? Akılcılık çağı diye nitelendirilen çağımız, insanlık tarihi kadar eski olan bu inancı (1) şiddetle reddetme eğilimindedir. Ancak bir yandan da, tekrardoğuşun gerçekliğini gözler önüne seren deliller, dev yığınlar oluşturmaya devam etmektedirler.

İnsanlık tarihinin derinliklerine doğru uzandığımızda tanık olduğumuz husus şu olmaktadır: İnsan, ölümün her şeyin sonu demek olmadığını anlamakla kalmamış, ayrıca onun, yeni bir bedenle yeni bir hayata geçiş imkânı sunduğuna da kani olmuştur. Özellikle Yukarı Mısır'da rastlanan kayalara işlenmiş bazı desenlerde, cenaze törenlerinin doğum seanslarıyla doğrudan ilişkili bir biçimde, âdeta iç içe tasvir edildiği dikkati çekmektedir. Bu desenlerde, doğan bebeğin, esrareniz bir boyutta bir süre kalmış olan ölmüş kişinin ruhuyla dünyaya geldiği su götürmez şekilde ortaya konmaktadır. Tekrardoğuş inancına dünyanın her yanında, hemen hemen her mit'de ve her efsanede rastlanmaktadır. Afrika'da da, Polinezya'da da, Amerika Kızılderilileri'nde de doğan çocuk, kabilenin geleceğini temsil ettiği için değil, fakat yüce bir atanın ruhuna sahip olduğu için takdis edilmektedir.

Kadim Mısır'da, fizik bedenini terk et-

miş olan ruhun veya duble'nin (2) ölüm sonrası kaderi sorunu *Ölümler Kitabı*'nda (3) pek güzel açıklanmaktadır: Ruh, ya Yaratıcı Işın'ın içinde, yani güneş sistemi seviyesindeki Yönetim Mekanizması'nın bir ögesi olan ve de Dünya'yı yöneten Râ'nın kudret alanı içinde ruhsal hayatını yaşamakta; ya da Dünya'daki amellerinin hesabını arafta ödedikten sonra tekrar doğmaktadır; bu ikinci şık çok daha fazla görülen şıktır: Bir çırpı-

(1) : Hâlen sahip bulunduğumuz şu insan suretine kavuşabilmek için, ruh varlığı olarak, milyarlarca yıldan beri fizik ve astral âlemlerde sarf edeceğimiz o muazzam tekâmül çabalarını göz önünde bulunduracak olursak, tekrardoğuşun, inanç diye nitelenip geçiştirilecek bir olgu olmadığını, tekâmüle imkân veren bir İLÂHÎ YASA olduğunu ancak o takdirde anlayıp kavrayabiliriz.

(2) : Ayrıntılı bilgi için: Bkz. "Metapsişik Terimler Sözlüğü", Sh. 48 (Ruh ve Madde Yayınları)

(3) : Ayrıntılı bilgi için: Bkz. "Mısır'ın Ölümler Kitabı" (Ruh ve Madde Yayınları)

da İlahlarınkine denk bir arılığa ulaşmış kaç kişi sayabiliriz acaba! *Ölümler Kitabı*'nda şöyle denmektedir: "Akşam olunca yatarım, sabah olunca tekrar hayata doğarım. Dünyanın evlâdıyım ben, ona sadakatim de bundandır. Kimi kez ölürüm, kimi kez tekrar doğarım. Zamanın binlerce yıllık ritmine göre tekrar tekrar çiçeklenir, tekrar tekrar yenilenirim ben."

Birçok okültist, kutsal metnin bu paragraflarına dayanarak, kadim Mısır inançlarının basit ve sade bir metampsikoz (4) fenomeni hâline indirgenebileceği sonucuna varmıştır. Tekrar tekrar bedenlenmek suretiyle ruh, tekrar tekrar dünyasal ep-rövler yapmakta ve böylece kutsal ışığa, yani İlahî Nur'a kavuşma imkânını kazanmaktadır. Ama ne var ki bu süreç, gerçekleştirilmesi çok zor ve çok kompleks bir süreçtir. Nil Vadisi'nin sakinleri *astral beden* ile, yani duble ile "*ışıklı ruh*"un (5) mevcudiyetine inanmaktaydılar. Ölümünden sonra evrensel ve ilâhî saadete nail olan ışıklı ruh, sadece, astral bedenin ard arda cereyan eden arınmalarının ürünü değildir. Hayatı boyunca Güneş İlah'ın teveccühüne lâyık nitelikte hiç bir şey yapmamış olan en günahkâr insan bile bu ışıklı ruhla donatılmış hâledir. Fizik bedeninin dublenin yaşam biçimi şöyle de olsa, böyle de olsa, sözünü ettiğimiz bu ışıklı ruh, ölüm sonrasında, İlahî Makama muhakkak ulaşmaktadır, yeter ki cenaze töreni doğru şekilde icra edilsin. Aynı muhakeme sürdürülerek denilebilir ki, "*astral beden*" sahibi, insanların en yücesi ve en azizi de olsa, İlahî Mükemmelliğe en yakını da olsa, ölüm sonrasında bu bedene ait bir şeyler muhakkak surette mevcudiyetlerini devam ettirmektedirler.

Bu da bizi, tıpkı kadim Mısır inançları-

nın yorumcuları gibi, o zamanlardaki rahiplerin, bu gün tekrar keşfetmek üzere hasretle peşinde koştuğumuz ve belki de keşfetmek üzere bulunduğumuz ölüm ötesine ilişkin bazı bilgilere sahip olduklarını düşünmeye sevk etmektedir. İleriki satırlarda da görüleceği gibi, tekrardoğuş kavramına en az yakın bilim adamları bile, ölümle birlikte ayrılmaya uğramış olan fizik bedenimizin, kendisine ait bazı anılarını mezar ötesinde de muhafaza ettiği görüşüne itiraz etmemektedirler. Hem zaten ölüm anında hepimiz esrarengiz bir biyoplâzmik enerji (6) neşredip açığa çıkarılmaktayızdır ve bu enerji sonsuz sınırsız kozmik enerjinin içinde eriyip gitmektedir: Tıpkı Mısırlılar'ın şu "*ışıklı bedenlerinin*", *Râ'*nın İlahî Kudretinin içinde eriyişi gibi!

Tekrardoğuş inancı milâdî takvimin başlarında pek yaygındı ve Katolik kilisesi bu inancı, 553 tarihli Konstantinopolis din bilginleri toplantısına kadar, ilk babaları vasıtasıyla övüp göklere çıkarmıştır. Sezar, Strabon ve Diodor gibi Latin yazarlarının ifadeleri, Batı Avrupa'daki Kelt kavimlerinin de aynı inancı benimsedik-

(4) : Ruhun hem bitki, hem hayvan ve hem de insan bedenlerine can verebildiğini ifade eden terim.

(5) : "Böylece, Mısırlı için, yer yüzü bedeninden sıyrılıp sonra, sanki Nil kıyısında bulunuyor muşcasına, mekân içinde rahatlıkla hareket edebilmek için bir ışık-bedene bürünenin, dileğine göre her biçimi almanın, kendi iştiraki dolayısıyla sonuza eş olmanın, görünüşü olmayan ışıklı bir ruhun, belleği olmayan bir zamanın ürperşi içinde olmanın o kadar doğal sayılışının nedeni anlaşılabilir."

Mısır'ın *Ölümler Kitabı*, Sh.26
(Ruh ve Madde Yayınları)

(6) : Ayrıntılı bilgi için: Bkz. *Metapsişik Terimler Sözlüğü*, Sh. 23 (Ruh ve Madde Yayınları)

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Hipnoz Yoluyla Tedavi

Henry G. TİETZE

Tüm tedavi yöntemlerini denemiş ve hiç birinden başarılı bir sonuç alamamış insanların son ümidi.

Ruhsal sebeplere bağlı birçok hastalıklara hipnoz yoluyla çare bulmak günümüzde söz konusudur. Bu yazı dizisinde, Henry G.Tietze, Münih'li deneyimli bir hipnotik tedavi uzmanının deneyimleri ve başarıları hakkında bilgi veriyor.

Hella Baldham büyük eforlar sarfetmek zorunda olduğundan, son derece sağlıklı bir vücut gerektiren bir meslekte altı yıldır çalışıyordu; balerindi. Güney Almanya'nın büyük kentlerinden birindeki operaya angaje olduğundan beri, aynı yerin koreografına aşık. Onun dikkatini çekebilmek, ondan bir övgü duyabilmek için, işini en iyi şekilde yapmaya çalışıyor, adeta kendini parçalıyordu. Bekâr olan koreografa evinin işlerinde yardımcı oluyor, küçük dertlerini paylaşıyor, her boş dakikasını ona harcarak, onun eli ayağı oluyordu. Onsuz bir yaşam düşünemiyordu artık.

Bale grubunda durmadan veni yüzler görülüyor-

du. Koreografin operaya yeni gelen çarpıcı bir kızla saçıyla flört etmeye başlamasından sonra Hella Baldham'a olan ilgi ve dikkati azaldı; bundan sonra da genç balerini korku ve kaygı duyguları yoklamaya başladı. Zaten sigara içiyordu; artık günlük sigara tüketimi, önce yirmi, kısa süre sonra kırk ve en sonunda altmışa çıktı. Giderrek sık sık sütsüz, şekersiz, simsiyah kahve içmeye başladı ve bunlar da yetmeyince, bu zarif kız uyarıcı tabletlere el attı.

Günün birinde tüm elbiselerinin kendisine artık çok bol geldiklerini farketti. Korku uyandıracak şekilde de zayıflamaya devam ediyordu. Uzun süreden beri hiç iştahı yoktu

ve geceleri uykuya dalması çok zor oluyordu. Uyku hapları almaya başladı. Nikotin düşkünüğüne şimdi ilaç düşkünüğü de katılmıştı.

Ve Hella Baldham'ın kelimenin tam anlamıyla yıkıldığı gün geldi. Bu Betelstudent'in genel provasında oldu. Kentte kor-kunç bir sıcak vardı, her hareket sanki bir işkenceydi. Tüm bunların yanında, prova başlamadan kısa bir süre önce koreografini şanlandığını öğrenmişti...

Tiyatro doktoru çağırıldı. Bir iğne yaparak ayağa kalkmasına yardım etmişti. Ama o günden başlayarak günlük sigara sayısı fazlalaştı. Baş dönmelerinden şikayetçiydi; bunun üzerine pankreas bo-

zuklukları ve durmadan kaybettiği kilolar da ekleniyordu. Her türlü hap, tüketim maddeleri arasına girmişti; onlarsız uyuyamıyordu. En kuvvetli hapları alıyordu artık. Teni sarı bir renk almıştı. Sürekli sinirliydi ve arkadaşlarıyla sık sık kendini kavga ortamında buluyordu.

En sonunda bir doktora gitti. Doktor bir sanatoryumda uyku kürü tavsiyesinde bulundu ve kür mucize etkisi gösterdi. Ama sahneye dönmesinden hemen sonra, her şey eski hâline döndü. Uzun sürmedi, tüm eski şikâyetleri yine onunla beraberdi.

Vücut ve sinir sarsıntıları içinde olduğu bir durumda pratisyen hekim Josef Günzel'in muayenehanesini boyladı. Uzun yılların tecrübesi hipnoz uzmanına hasta insanlara nasıl yaklaşılması gerektiğini öğretmişti. Böylece, Hella Baldham'ın doktora içini dökmesi uzun sürmedi.

Dr. Josef Günzel: "Bayan Baldham, kuvvetli bir stres yaşıyordu. Stres, organizma ve psişenin çok değişik olabilen istekler yolu ile ortaya çıkan bir durumdur. Yaşamın hum-

Josef Günzel, hastası Hella Baldham'a yüksek frekanslı terapi uygularken.

ması, bir şok ya da sürekli üzüntüler, korku ya da çevreyle uyumsuzluk, etrafımızdaki gürültü veya aralıksız ağrılar, bunların hepsi stres sebebi olabilirler. Stres hâli birçok durumlarda hastalık olarak yaşanan, fizyolojik veya psikolojik reaksiyonları yönlendirir. Muayenehanemde sık sık konvansiyonel tedaviye karşı koyan durumlarla karşılaşıyorum. Örnek olarak sapasağlam bir kalbin sahibinin kalp rahatsızlıklarından şikâyetçi olması, işkence gibi algılanabilecek yıpratıcı ısrarlı baş ağrıları...vs.

Bayan Baldham kendi

kendini bu kötü stres durumuna getirmişti. Sigara tüketiminin anormal büyüklüğü, gündüz alınan uyarıcı tabletler ve gündüz uyarılan vücudu sakinleştirmek üzere bu sefer gece alınan uyku tabletleri, bu akılsızca yaşam tarzıyla vejetatif sinir sistemini perişan etmişti. Vücudun bu duruma olan reaksiyonunu hastalık olarak göstermesi kaçınılmazdı; bu durumda hastalık belirtilerinin psikolojik sebepleri bertaraf edilmedikçe, hastayı bunlar hakkında aydınlatmanın hiç bir anlamı olmazdı. Bu kızın koreografa

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

sigara dahi almıdım. Tableti ancak doktor verdiğinde kullanıyorum ki, bu da çok seyrek oluyor. Çok zahmetli olan mesleğimi değiştirdim, ana okulu öğretmenliği öğrenimi yaptım. Bu bana sevinç veren bir meslek. Yakında bir de bebeğim olacak. Kocam ve ben bebek için şimdiden çok seviniyoruz..."

ÇOCUKLUK ÇAğI- NA EKMİNEZİ

Günzel'in uzun deneyim yıllarındaki olayların en ilginçlerinden bir tanesi de, 42 yaşındaki son derece sağlıklı bir hanımla yaşadıklarıydı. Bu hanımın özel bir yeri olmasını sağlayan bir niteliği vardı: kendisi iyi bir medyomdu.

Anna Schatzle hipnotizöre özel tanıdıkları tarafından özel bir deney için tavsiye edilmişti. Medyom Anna Schatzle ile yaptığı gibi bir deneyi normal hastalarına, prensiplerinden dolayı, hiç bir şekilde uygulamayacağını kesinlikle vurguluyordu. Terapi ve araştırma, birbirlerinden mantıklı bir şekilde ayrı tutulmalıydı.

Dr. Günzel hipnotiz-

mayı gerçekteştirip, süje derin bir uykuya daldıktan sonra ekmineziye başlıyor: "Derin bir gevşemenin içinde-siniz şu anda. Benim sözlerimi net duyabiliyorsunuz. şimdi içinde bulunduğumuz zamanı unutacağız ve sizi çocukluğunuza geri götüreceğim. İlkokula başladığımız yaşımıza dönüyoruz. Lütfen kalkınız..." Hanım yavaşça yerinden doğrularak bacaklarını yaktaktan aşağı uzatıyor. "Gözlerinizi açın, etrafınızda olup bitenlerin hepsini görebiliyorsunuz, ama hipnotizma durumu geçercililiğini hâlâ koruyor ve siz okuldaki ilk yılınızı gayet iyi anımsayabiliyorsunuz. Sanki bütün her şeyi yeniden yaşar gibisiniz. şimdi ve şu anda çocukluk günlerinizi tekrar yaşıyorsunuz. O zamanı şuuraltınızdan şimdiki zamana getireceğim."

Dr. Günzel medyoma boş bir kaç kağıt ve bir kalem uzatıyor: "Kağıda bakın, şu anda birinci sınıfta, okul hayatınızın ilk dersindesiniz. Yazı dersindesiniz. Öğretmeninizin tahtaya yazdıklarını kağıda getirin."

Olmayacak sanılan o-

1917
w & Otho
star Jimmal
iff Blais
frünlau birhaufer

w v i
iim w & i
+ n f y f i
iij yafz fnt

Ami Dikizla
4 fafor
Marulla, fntony
de Schatzle
4 in 4 = 8
4 x 4 = 16

ijy fntla Sull
lar Donn
ffnt

1917
Ich heiße Frau Tomas
1917
Ich heiße Anna Schatzle
1930
Ich heiße Ami Schatzle

Hipnotik eski yaşama dönüş sırasında Anna Schatzle'nin el yazıları.

lıyor: süje kalemi eline alıyor-çocukların ilk derste olabilecekleri kadar beceriksiz ve solak, güç belâ yazmaya başlıyor. Durmadan, sanki orada sahiden bir yazı tahtası varmiş gibi.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

odanın bir köşesine bakarak... Hayali öğretmenin sadece hayalinde varolan yazı tahtasına yazdıklarıyla kendi ilk yazı denemelerini karşılaştırıyor ve yeniden işine dalıyor. Yavaşça ve ikircimli kalem kağıt üzerinde oynatıyor.

Beceriksiz ilk harfler kâğıt üzerine dökülür dökülmez Günzel tekrar konuşmaya başlıyor: "Şimdi Anni, yarım sene büyüdük, Bu arada yazı yazmasını birazcık öğrendin- şimdi tekrar tahtaya bak, öğretmenin yazdıklarını defterine geçir."

Anni daha emin ve işlek yazmaya başlıyor. Günzel öğrenmek istiyor: "Öğretmenin ismi nedir?" Küçük bir kız çocuğu konuşuyormuş gibi çekingen, medyumun dudaklarından dökülüyor. "Bayan Buchweiser." Günzel emrediyor: "Bana öğretmenin adını yaz lütfen" Bu emir de yerine getiriliyor.

Hipnotizör hangi çağ hakkında konuşursa emri o çağa uygun bir şekilde yerine getiriyor. Anna Schatzle olayıyla böylece, hipnotizmanın terapi değerinin yanında başka ne gibi olanaklar sağladığı da gö-

rülüyor. Yine Josef Günzel'den yardım ve şifa bekleyen insanlara dönelim.

Elli yaşlarında, biraz şişmanca bir hanım, Edith Scholz, yatağa uzandı. Günzel gülümseyerek hastasının yanına oturdu. "Hastalık hikâyénizi iyice etüd ettim ve size yardım edebileğimden eminim." Onun iyimserliği Edith Scholz'a da yansıyor. Hipnotizmeye başladığında hanım huzurla hafifliyor, etrafındaki her şeyi unutuyor.

Altı yıl kadar önce nefes alıp verirken gelişen tektük zorluklarla başlamış hanımın hastalığı: bu şikayetlerin arası kısalıdıkça üçüncü kattaki dairesine çıkan merdivenleri tırmanmak gün geçtikçe zor gelmeye başlamış. Edith Scholz önceleri bunlar üzerinde pek durmamış, ama şikayetler sıklaştınca doktorun yolunu tutmuş. Doktorun ilaç ve iğneler yoluyla uyguladığı tedavi sonucunda şikayetler kaybolmuş ama sadece belirli bir süre için. Doktorunun tavsiyesi üzerine eşiyile birlikte dağda tatil yapmış. Dağ havası astımına iyi gelmeliydi ama deney başarı-

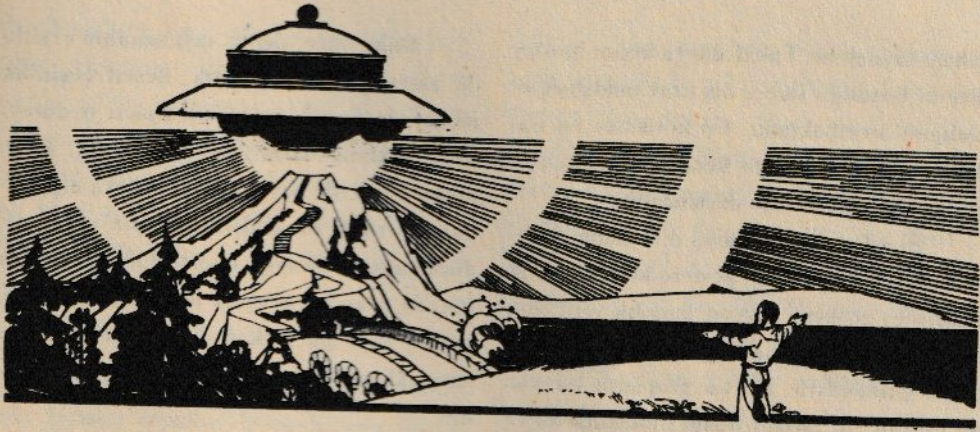
sızlıkla sonuçlanmıştı. Doktoru artık deneyecek hiç bir yöntem bulamıyordu. "O sıralarda hipnotizma terapisinin başarıları ve hangi hastalıkların bu yöntemle iyileştirilebilecekleri hakkında bir yazı okumuştum" diye anlatıyordu Edith Scholz. Büyük bir iyimserlikle olmasa da büyük bir iyileşme isteğiyle Josef Günzel'e geliyor.

Edith Scholz'un da yaşadığı gibi bir astım krizi sırasında soluk kesilmesi insanı telaşa ve korkuya iter. Deneyimli doktor Bayan Scholz'a, bir astım krizinin en büyük tehlikesinin kalbe fazla yük binmesi ve sirkülasyon kolapsüsü olabileceğini anlatıyordu. En kötüsü krizlerin değişik kuvvetlerde bir kaç gün hatta bir kaç hafta sürbilmeleri idi.

Bunu takiben gelişen hipnotik translar sırasında doktor, Bayan Scholz'un sadece krizlerini iyileştirmekle kalmadı, bu krizlerin tekrar gelebilecekleri yolundaki korkularını da aldı.

Bir çok başka hastalıklarda da olduğu gibi, Edith Scholz'un hastalığının asıl nedeni "psişik'di".

Devamı S. 42'de

Kozmik Görüşe Çağrı

Türkçeleştiren Muhammed Yahya THOMPSON

(Geçen Sayıdan Devam)

II. ŞİMDİKİ DURUMDA NE KENDİ SORUNLARINA NE DE UZAYLILARA KARŞI TUTUMU YETERLİDİR :

Dünya insanı hâlen kendi kendisinin ve dünyanın biricik efendisi iddiası ve tavrılanması içinde bulunmaktadır. En azından kendisini tabiatın bağımsız efendisi şeklinde görme eğilimi içindedir. Fakat evrene, yani kozmik tabiata bakış açısı şu ya da bu nedenle genişledikçe, kendisinin müstakil bir efendi olmayıp, kavrayamadığı daha büyük sistemlerin etkisi ve kontrolü altında bulunduğunu, en azından sezinlemektedir. Fakat büyük kütle şimdilik gelecekle ilgili sinyallere sağır durumdadır. İnsanın mütekebbirliği ve derin köklü bencilliği şuuru daraltıp, gerçekleri kavrayamayacak kadar güçsüz kalmasına neden olmuştur. Bu nedenle :

a. Dünyasal bakımdan bile gerçek çevreyi ve kendi tabiatını idrak etme kapasitesinden yoksun bulunmaktadır,

b. İnsanın dünyasal durumuna karşı körlüğü, dünya dışı durumuna karşı da kör kılar. Sadece bulanık bir şekilde karmaşık fakat düzenli bir kozmosun farkındadır. Bu bulanıklık içinde evrende zekî hayatın yaygınlığını kabul etmesi gayet doğaldır,

c. Bu yaklaşım ve tutum içinde kalması hâlinde dünya insanının kendi geleceği ile ilgili sorunlarını halletmesi pek kolay olmayacaktır. Dünya insanının bu tutumu dünya dışı ya da dış uzay kökenli müdahaleyi kaçınılmaz kılabilir. Gözlemler göstermektedir ki, şimdiye kadar "müdahale" olarak kabul edilmiş olaylar daha çok gözleme ve inceleme sınırlarını aşmamıştır ve özellikle ihtiyatlı olunmuştur. Bu da dünyasal idrakleri ve zanları denemeyi amaçlayan hafif bir mü-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

şumuna ve teknik uygarlıklar kurulmasına kadar bir kozmik ölçü dizisine bağlı bulunuyorsa, şuurun evrimi de bu sürece bağlıdır. İnsanoğlu karşılıklı ilişkide bulunan zekî türlerin evrimlerinin sadece bir parçasıdır. Ve bunlar kozmik zekâlardan kökenlenmiştir. Kozmik zekâların erişilmez gibi görünmeleri, gökadalardan fiziksel ziyaretlere kapalı olmalarından daha hayret verici değildir. Bizim bir başka gökadayı ziyaret etmemiz, onun kendi kozmik görevini yerine getirmiyor anlamına gelmez. Bu, hiç bir şey öğrenemeyeceğiz anlamına da gelmez. Zira zekâ gücümüzü geliştirerek, orada ne olup bittiğini anlayıp kaydedebiliriz. Belki de UFO olayının esas davası şudur: Dünyasal önyargı ve kültürel iç savaşların ötesinde, bizi birleştirmeye teşvik ediyorlar.

**15. GENELLİKLE
UFOLAR'LA GELENLER
DÜNYA İNSANINDAN
DAHA ÜSTÜN ZİHİNSEL ve
RUHSAL YETENEKLERE
SAHİP BULUNMAKTADIRLAR**

HİPNOZ YOLUYLA TEDAVİ.Baştarafı S. 38'de

Dr. Günzel şu şekilde açıklıyordu: "Bunun doğruluğunu sadece denenmiş bütün ilaç ve metodların başarısızlığı değil, hastanın özel yaşamındaki gergin atmosfer de açıklıyordu. Hastalığın ilk belirtileri evliliklerinin büyük bir kriz içinde olduğu bir döneme rastlıyordu."

Josef Günzel başarısında gizemli bir yön görmüyordu. "Hastamın evliliğinin iyi gitmediği, kocasının kendisine anlayış göstermediği yolundaki düşüncelerini değiştirdim. Yalnızca, evliliğine inanmaya başlamasını sağlayarak. Bayan Scholz'u yanına varılması kolay neşeli

Fizik ötesi yöntemlerle uzaydan gelenlerle haberleşmek, bu alanın önemli ve çekici bir yanındır. Bu, belirli bir kapasiteyi ve liyakati gerektirdiğinden, herkesten beklenmesi mümkün değildir. Böyle olunca, istismarı da söz konusu olabilmektedir. Bu nedenle sahtekârlık örneklerinin küçüksenemeyecek miktarda bulunması doğaldır.

Bu durum, sadece UFOloji'ye özgü bir nitelik değildir. Yoga, tasavvuf ve zen gibi özel gelişim alanlarıyla ilgili konular için de geçerlidir.

**16. KOZMİK VATANDAŞLIK ve
RUHSAL EVRİME YÖNELİK
BİR DÜNYA HAYATI: GERÇEK—
TEN KOZMİK BİR TAVIR İÇİNDE
BULUNAN HER BEŞERE
AÇIKTIR:**

Gerçek ve etkili bir kozmik görüşü elde etmeye engel teşkil eden bu günkü zorluklar bizi yıldırılmamalıdır.

bir insan haline getirdim. Hipnoz sırasında tüm yaşam görüşü olumlu biçimde değişti. Hastalığın gerçek sebebi ruhsal yüklerin ve sinirsel baskıların kalkmasıyla kayboldu: bir daha hiç astım krizi geçirmedim."

(Esotera)

* Tesirler ve Sevmek *

Mehmet SANCAR

İnsan, bir tesir yumağıdır. Bu yumağın hızını yavaşlatmak ve hızlandırmak, insana has bir özelliktir... Ve her insan, diğerine denk olmayan bir tesir yumağıdır. Olaylara, olaylara katılıma, olayları müşahedesine, taraflı veya tarafsız değerlendirilişine göre, bu tesir yumağının hızı, yani vibrasyonel yapısı değişir...

Şayet bu değişim, yüksek titreşimli tesirleri çekecek derecelere yükselebilirse; yüksek titreşimli tesirlerle beslenmiş olur... Ve beslenme, sık sık ve de süreklilik kazanarak meydana gelirse; kişinin yaşayacağı hâletlerin nitelik ve niceliği de giderek değişir...

Bu değişimler, aslında bir arayıştır: **HAKİKATİ** arayış!.. Ola ki cehti bir an onu alıp götürür!... Ve böylece, **HAKİKAT**'le yüzyüze getirir...

Hangi kâşif (keşif adamı) vardır ki, hangi bilim adamını gösterebilirsiniz ki, "Ben bunu bulacağım..." diye yola çıkmış yahut deneyler yapmış da aradığını bulmuştur! Bir tane bile gösteremeyiz. Hepsisi de bir başka şeyi ararlarken, keşiflerinin, bulgularının sahibi oldukları şeyleri bulmuşlardır. Yani aradıklarını değil; hiç akıllarına getirmediklerini insanlığa takdim etmişlerdir.

Yine bu adamlar, insanlığa, mevcut kuralları zorlayarak, tehlikeleri göze alarak hızlandırmışlardır. Mevcut değer yargılarını zorlamadan, alışılmışın dışına çıkmadan; klâsik metotlara bağlı kalınarak bir yere varlamıyacağını da insanlara göstermeye çalışmışlardır...

Mevcut bilgilerimiz ve halihazır anlayış

ımız muvacehesinde bize makul gelenleri uygulamak; içinde bulunduğumuz realitenin bir icabıdır. Bu icaba tam uyup uymadığımızı, tecrübelerdeki maharetimiz, yani deneycilikteki ustalığımız, uzmanlığımız gösterecektir...

Her makul düşüncede, o anki aklımızla, o anda yakalayabildiğimiz vicdan tesirlerinin ortaklaşa payları vardır. Ola ki bu paylar, mevcut değer yargılarımızı zorlamamızı, bir kenara bırakmamızı isterler...Bu taktirde cesur olup tehlikeleri de göğüsleyecek şekilde davranmak mecburiyetindeyiz...

".....Bütün hayatınız, bir tesirler manzumesinden ibarettir. Varlığın tecrübesi, amelî bir tecrübe olmaktan daha ileridir. Yani, bir taş ustasının taşı kırması, sadece bir ameliyedir. Fakat taş, bir maksat ve gaye için yontulursa, bu amelî tecrübe, bir relalite tecrübesi olur....."

Sâdık Dostlarımızın aynı tebliğinden alınmıştır: Olayla olay olmayınız: olayın mahiyetini anlamaya çalışınız, diyor kısaca.

".....Halbuki varlık, bir şuurdur. O, her hâdisede vardır; fakat hiç birinden değildir...."derken de;mevcut hâlimizi zorlamamız gerektiğini vurgulamaya çalışıyor. Olayların yelleri önünde sürüklenmek, şuur olan bir varlığın işi değildir...

Her olayımızı, her olayı, bir deney yapıyor muyuz? izleyebilirsek, gözleyebilirsek ve de denetleyebilirsek; mevcut tesir yumağımızın hızını artırmış ve kalitelendirmiş oluruz ki, bu hâl, tesirler manzumesinden nasip lenmemizi sağlar. Ve, realite kademelerini,

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ancak böyle, hızla aşabiliriz...

".....Bu cemiyetin içerisinde bulunan sizler, her biriniz, birbirinizden mesafelerce uzakta bulunuyorsunuz! Bu boşluk, muhakkak ki, zararlı birtakım tesir ve tefrika (bölücü işler) ile doludur. Mesafeyi ziyadesiyle açtığımız için, kollarınız birbirini kenetlemekte de acz içerisinde kalmaktadır. Herkes, kendi düşüncesi kadar bir mesahaya (alana, yüze) sahiptir. Eğer düşüncenin kudretini, fikrinin kudretiyle besleyebilirsiniz, muhakkak ki o zaman imanlı olacaksınız. Ve bu iman doğurduğu sevgi, ancak sizleri bir araya getirebilir. Birbirlerinize karşı sevgi içerisinde hareket etmeyi şiar (huy, âdet, alışkanlık) edinmekten başka bir çıkar yolunuz yoktur. Çünkü insanlığın en büyük hasleti, bu kategoride birbirini sevmektir....."

Sâdık Dostlarımızın 13 Kasım 1965 günü naklettiği bu sözlerini, ister dar, ister geniş anlamıyla ele alalım; sonuç aynıdır: Kişiler, aralarındaki ilişkileri de -ki, bunlar da birer olaydır- birer deney niteliğinde kavrayıp değerlendirmeye çalışırlarsa; alınganlıklar, husumetler, kopukluklar ortadan kalkar...

Nefsimizi etkileyerek tesir yumağımızın seviyesinin düşmesine neden olan olayın da bir deney olduğunu düşünüp, fikrimizin kudretiyle (yani, tüm bilgilerimize dayalı müspet niyetimizle) besleyebilirsek; derhal o düşük tesir yumağımızın tesir seviyesinin yükseldiğini; menfi düşüncelerimizin müspete dönüştüğünü, sevgiye dönüştüğünü görürüz...

Bu davranışta, bir hâdise olmadığımız, bir şuur olmamız gerektiği gizlidir.

Bir ayrıntıya saplanıp kalmak, bir düşül tesirin esiri olmaktır.

Bu ayrıntı, nefsimizden kaynaklanmış olabilir; bir değer yargımızın, bir telâkkimizin

(bir kabulümüzün) eseri olabilir... Fakat, olmaması gereken şudur ki insan, böylesine tek yönlü bir düşüncenin tutsağı olmamalıdır. Çok yönlü düşünebilmek, elbet çok yönlü bilgi gerektirir... Ama çok yönlü bilgiye rağmen çok yönlü düşünememek, insan için, çok büyük bir zaaftır. Yani, çok yönlü bilgisine rağmen -onları bir kenara itip- hâlâ tek yönlü düşünüyor demektir bu!..

Olayları, bir saydam küre içinde gözlemeye çalışalım: Fizik gözümüzle izliyorsak; fizik gözümüzün belli açısını aşip daha geniş bir açıyla bu olayları izleyebilmemiz mümkün değildir. Fakat olayları, şuurumuzla algılamaya çalışıyorsak; bu algılama, bu saydam kürenin her yanını, her yönünü, tam açıyla, 360 derecelik bir görüşle algılamak demektir.

Deneylerimizde de küresel düşünmek mecburiyetindeyiz: Hiç bir değer yargısına yer vermeden olayları, tam bir tarafsızlıkla gözleyebilmemiz gereklidir...

Sevgisizliğin kaynağı nedir? Belli değer yargıları içerisinde kalıp; karşı taraftan da aynı şeyleri istemektir. Yapmıyorsa; hoşgörü sınırlarımız kadar tu-kakaya uğrar karşımızdaki!..

Halbuki bütün değer yargılarımızın geçici (izâfi-değişken) olduğunu kabullenmiş olarak hiç birine bağlanmadan küresel düşünebilirsek; karşımızdakinden sadece yapabileceğini istemiş ve ona böylece, bir menfi tesir yüklemesi de yapmış olmayacağımızdan, onun etkilenmeden -kapasitesinin gereğini- yapmasını sağlamış oluruz.

Cehdimizin ustalığı, deneycilik çabalarımızın sürekliliğine ve küresel düşünmeyi şiar edinebilmemize bağlıdır.

Olayları fizik gözlerimizle görmeye de-

Devamı s.48'de

Giyotinde Can Veren Mahkûm

(Lemaire adlı mahkûm, Aisne Ağır Ceza Mahkemesi tarafından idama mahkûm edilmiş ve hüküm 31 Aralık 1857 günü infaz edilmiştir; aşağıda okuyacağınız irtibat 29 Ocak 1858 günü sağlanmışır.)

Çağrı.

CEVAP: - Buyrun.

SORU: - Yanımıza gelince nasıl bir duygu belirdi içinizde?

CEVAP: - Utanç.

SORU: - Şu âna kadar şuurunuzu muhafaza edebildiniz mi?

CEVAP: - Evet.

SORU: - İnfaz gerçekleşir gerçekleşmez yeni bir hayat türüne geçtiğimizi fark edebildiniz mi?

CEVAP: - O anda muazzam bir teşevvüşün içinde buldum kendimi; o hâlden henüz kurtulmuş da değilim. İnfaz anında feci bir acı duydum; kalbimde duydum bu acıyı. Giyotinin yanı başında yuvarlanan bir şey ile yerde süzülüp akan kan çekti dikkatimi; yüreğimi perişan eden de bu oldu zaten.

SORU: - Tamamen fizik bir ıstırap mıydı bu? Yani, ağır bir yaradan veya bir uzvun kopmasından ileri gelen türden bir ıstırap mıydı?

CEVAP: - Hayır; vicdan azabı gibi, pişmanlıktan ileri gelme manevî bir bunalım gibi bir şeydi.

SORU: - Bu ıstırapı, bu acıyı ne zaman hissetmeye başladınız?

CEVAP: - Serbest hâle geçer geçmez.

SORU: - İnfazın yol açtığı fizik ıstırapı

bedeninizle mi, yoksa varlığımızla mı hissettiniz?

CEVAP: - Manevî ıstırapı ruhumla, fizik ıstırapı da bedenimle: *Bedenden ayrılıp serbestleştikten sonra da bu ıstırapı varlığında hissetmeye devam ettim.*

SORU: - İki parçaya ayrılmış olan vücudunuzu gördünüz mü?

CEVAP: - Şekilsiz bir şey takıldı gözümde, sanki ondan kopmamış gibiydim; o sırada kendimi hâlâ daha bütün hâlde hissediyordum: Basbayağı bendim işte.

SORU: - Bu manzara nasıl bir izlenim uyandırdı sizde?

CEVAP: - Son derece ıstırap duydum; *bu ıstırap beni mahvetti, tüm umutlarımı yıkip attı.*

SORU: - Kelle koptuktan sonra vücudun bir süre daha yaşadığı ve bu süre içinde mahkûmun şuurlu bir biçimde düşündüğü doğru mu?

CEVAP: - Ruh, bedeni yavaş yavaş terk ediyor; *maddî bağlar ne kadar kuvvetliyse bedenden ayrılış da o kadar zor oluyor.*

SORU: - İnfaz sonrasında bazı mahkûmların yüz ifadelerinde öfkeyi andırır hatların tespit edildiğini, sanki konuşmak istemiş gibi seğirmeler müşahade edildiğini söylerler; bu, sinirsel bir kasılmadan mı, yoksa iradî bir davranıştan mı ileri gelmektedir?

CEVAP: - İradî bir davranıştır; çünkü ruh henüz bedeni terk etmemiştir.

SORU: - Yeni hayatınıza başladığınız

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

anda hissettiğiniz ilk duygunuzu söyler misiniz?

CEVAP: - Dayanılmaz bir ıstırap; sebepini bir türlü anlayamadığım feci bir vicdan azabı.

SORU: - İnfazları sizinle aynı anda gerçekleştirilmiş olan suç ortaklarımızla buluştuğunuz mu?

CEVAP: - Maalesef; bir araya gelip görüşmemiz de, bir tür işkence yerine geçiyor; herkes suçu ötekine yüklemeye çalışıyor.

SORU: - Kurbanlarınıza rastladınız mı hiç?

CEVAP: - Rastladım... mutlular... bakışları hep üzerimde... tâ can evime işliyor bakışları... kaçırmaya çalışıyorum, ama başaramıyorum.

SORU: - Onları görünce ne hissediyorsunuz?

CEVAP: - Utanç ve vicdan azabı. Kurbanlarımı şu ellerimle hakladım ve onlardan hâlâ daha nefret ediyorum.

SORU: - Ya onlar sizi görünce ne hissediyorlar?

CEVAP: - Merhamet.

SORU: - Nefret ve intikam arzusu taşıyorlar mı?

CEVAP: - Hayır; onların temennileri ıstırabımı daha da artırıyor. *Nefret ettiğim kimseye karşı borçlu olmak kadar ağır bir işkence daha mevcut değildir her hâlde.*

SORU: - Dünya hayatınızdan pişmanlık duyuyor musunuz?

CEVAP: - Sadece işlediğim cinayetlerden pişmanlık duyuyorum. Mümkün olsa da aynı şartlar tekrarlanmış olsa, aynı hataya düşmem.

SORU: - Kötülüğe eğiliminiz kişisel tabiatınızdan mı kaynaklanıyordu, yoksa içinde

yaşadığımız ortamın tesirlerinden mi?

CEVAP: - Bu eğilim içimden geliyordu, çünkü geri bir Varlıktım. Kısa zamanda köşeyi dönmek istedim; ama gücümü aşan işlere kalkıştım. Kendimi güçlü sanıp çetin tecrübelere giriştim; sonunda da kendimi kötü işlerin içinde buldum.

SORU: - İyi bir eğitim görmüş olsaydınız, kötü yoldan ayrılabilir miydiniz?

CEVAP: - Evet; ama doğduğum ortamın şartlarını benimsedim.

SORU: - İyilik sever bir insan olabilir miydiniz?

CEVAP: - İyilik yapmaktan da, kötülük yapmaktan da âciz ve de güçsüz bir insandım. Hayatım sırasında belki tabiatımdaki kötülüğü düzeltebilirdim, ama iyilik yapabilecek seviyeye ulaşamazdım.

SORU: - Dünya hayatınız sırasında Tanrı'ya inamıyor muydunuz?

CEVAP: - Hayır.

SORU: - Ölürken pişmanlık duyduğunuzu söylüyorlar, doğru mu bu?

CEVAP: - İntikam alan bir Tanrı'nın mevcudiyetine inandım ve... O'nun adaletinden korktum.

SORU: - Şu anda pişmanlığınız daha mı samimi?

CEVAP: - Heyhat! Ettiklerimi görüp duyuyorum.

SORU: - Şimdi ne düşünüyorsunuz Tanrı hakkında?

CEVAP: - O'nu hissediyorum, ama anlayamıyorum.

SORU: - Yer yüzünderken size uygulanmış olan o cezayı âdilâne buluyor musunuz?

CEVAP: - Ever.

SORU: - Cinayetlerinizin affedileceğini umuyor musunuz?

Devamı s.48'de

AURA HAKKINDA GÖRÜŞLER

1960 TARİHİNDE LONDRA'DA
EVRENSEL KONGREDE
VERİLMİŞ BİR KONFERANSIN
ÖZETİ

Konuşmacı: Colette TİRET
(Marsilya Psirik Araştırmalar Derneği Bas.)

İnsan vücudunun etrafında, titreşen bir tabaka ve süjelere göre çeşitli renkler meydana gelir. Her insan vücudu, genel olarak daima kendi şekline paralel bir auraya sahiptir ve bu, vücudu çevreleyen farklı renklere sahiptir. Tabakalar, baş ve omuzların etrafında genişler, el ve ayaklar etrafında incelik arzederler. Aura'nın genişliği baş etrafında 20 cm'e kadar ulaşır ve topuklara doğru iç şeklini alarak nihayet bulur. Eğer yalnız bir tek renk varsa o zaman Aura çok ışıklıdır ve şiddetli ışıklarda sisli bir görünüş alır. Fakat bu Auralar, ancak dünyasal tekâmülün sonuna doğru görünürler.

Vücut etrafında görünen Aura, duru-görü medyomu tarafından incelenen varlıkların etrafında renkli bir tabaka hâlinde görünür. Bu haricî bant daima dalgalıdır.

Pek fazla yayılmış Aura'nın, yeşil, kırmızı, bej gibi renkli, üst üste gelmiş 3 - 4 ta-

bakadan ibaret olduğu anlaşılır. Bu olay, vücuttan çift kutuplu (bipoler) kuvvetler hâlinde yayılan insan elektromanyetik sahasına bağlanır. Halbuki, vücuttan dışarı çıkan sinirsel seyyale, sinir sisteminin bir emanasyonudur. Aura ise, ölüm esnasında bedenden kurtulan ve bedenli hayat süresince vücutla irtibatlı olan perispri'nin bir emanasyonudur.

Perispri, varolmak fikrini ölümden sonra devam ettiren radyan hâlinde fizik bir destektir.

Medyomluk, bizi keşfedilememiş yollarda gezdirmektedir. Medyom, etrafımızdaki "görünmez âleme" doğru sonsuz bir hassas anteni germek için manyetik seyyalelerini yetiştirmek melekesine sahiptir. İnsan gözü ancak 450 ile 790 milyar arasındaki titreşimleri alabiliyor. Bu sınırlar dışında ışıklı durumlar yoktur.

İnsan bir elektrik makinasıdır. Bu makinede çift kutuplu manyetizasyon olaylarına kapalı devrede titreşen refleksler ve endüvi dalgaları refakat ederler.

Medyom, yayılan radyasyonların rengine göre şahısları sınıflayabilir: Kırmızı radyasyonlar çok yoğun şiddeti, öfkeyi ifa-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

de ederler. Ruhanileşmiş bir devrede Aura açık mavi renktedir. Bu renk seçkin bir ruhu, yüksek bir ruhu meydana koyar. Bilgisizlik, ahmaklık koyu yeşil, kirli yeşil radyasyonlar gösterir. Eğer süje nörastenik veya deli ise Aura gri veya kurşunidir. Aura, onu canlandıran duyguların değeri hakkında yanılmaz testler yapar.

Aura'nın seneleler süren çabayla gelişmesine rağmen, birkaç saat zarfında değişebileceğini insanlar bilmiyorlar. Eğer, meselâ, korku süjeye hakim oluyorsa, gri-kestane rengi bir üniforma gibi alışılmış renklere bulanır ve Aura bir anda anlaşılmaz olur. Sonra, bu dağıtmaya sebep olan duyu geçince önceki hâkim renklere göre tekrar kurulacaktır. Psikolojik teşhisleri meydana getir-

mek için duyuların prensiplerine bağlı bir "renkler tablosu" düzenlenebilir. Olumlu bir teşhis meydana getirmekte iyi bir vasıta olan medyomluğa ait bu tür bir test neden psikiyatrik incelemelerde kullanılmıyor?

Medyomlar, Auraları yazmak ve öğretmekle pratisyenlere ve psikologlara kıymetli bir yardımda bulunacaklar ve bu yolda gönüllü olarak çalışacaklardır.

Dışarı çıkan Aura, düşünceleri ve şuuraltılarını düzenleyen merkezlere nüfuz eder. Araştırıcı, enerjik ve psişik bir ortam bulacaktır ve bu ortamın karışıklığı hayretini artıracaktır. Bu ortam düşünen varlığın en derin köklerine nüfuz ettiği besleyici toprağın, egonun, yerleştiği yeri şekillendiriyor.

GİYOTİNDE CAN VEREN MAHKÛM Baştarafı s.46'da

CEVAP: - Bilmem ki.

SORU: - Peki, onları nasıl telâfi etmeyi düşünüyorsunuz?

CEVAP: - Yeni tecrübeler vasıtasıyla tabii; ama bu imkâna kavuşmam için ebediyetlerin geçmesi gerekecek her hâlde.

SORU: - Şu anda neredesiniz?

CEVAP: - İstiraplarımızın içinde.

SORU: - Onu sormuyoruz, şu anda burada bulunduğunuz yeri soruyoruz.

CEVAP: - Medyomun yanında.

SORU: - Burada olduğunuza göre, şu anda sizi görmemiz mümkün olsaydı, bize nasıl bir şekil altında görünürdünüz?

CEVAP: - Bedenli hayatımdaki şeklimle:

Yani başım bedenimden ayrılmış hâlde.

SORU: - Bize görünebilir misiniz?

CEVAP: - Hayır; bırakın beni.

SORU: - Montdidier Hapşanesi'nden nasıl kaçtığınızı anlatır mısınız?

CEVAP: - Orasını karıştırmayın... İstirabım o kadar yoğun ki, ancak cinayetin anısını muhafaza edebiliyorum... Artık bırakın beni.

SORU: - İstirabınızı hafifletecek bir şeyler yapmamızı ister misiniz?

CEVAP: - Kefaretimi ödeme imkânı ta'nınsın diye dua ediniz.

(Allan KARDEC, İlahî Adalet, S.387-390)

TESİRLER VE SEVMEK Baştarafı s.44'de

göl; şuur olan varlığımızla -bedenimizin dışına taşırabildiğimiz tesir yumağımızla görmeye; daha doğrusu algılamaya, anlamaya

çalışmak mecburiyetindeyiz.

Saydam küremizin ortasındaki BEN, fizik ben olmamalıdır...